

رسوایی دوجانبه

* مضحکه "جنگ سفارتخانه ها" بین تهران و پاریس ، پایان یافت

* وحید گرجی ، با هواپیمای اختصاصی به تهران رفت

پاریس که قریب به ۶ ماه در محل این سفارتخانه پناه گرفته بود، با ژان پل توری، کنسول سفارت فرانسه، که او نیز در طی این مدت گروگان رژیم خمینی بود، فراهم شد. روز بعد همه چیز پایان یافت و حکومت فرانسه اعلام کرد که به زودی مناسبات دیپلماتیک بین تهران و پاریس برقرار خواهد شد.

بقیه در صفحه ۲

با آزاد شدن دو کروگان فرانسوی در بیروت که اسیر دست سازمان خمینی ساخته ای به نام "عدالت انقلابی" در لبنان بودند، "جنگ سفارتخانه ها" بین فرانسه و جمهوری اسلامی پایان یافته تلقی شد. دو روز بعد، یعنی در شامگاه روز یکشنبه ۸ آذر مقدمات "معاوضه" وحید گرجی، از مسئولین شبکه تروریستی جمهوری اسلامی در اروپا و کارمند سفارت رژیم در

اکثریت

نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در خارج از کشور

دوشنبه ۱۶ آذر ۱۳۶۶ برابر ۷ دسامبر ۱۹۸۷
بها ۸۰ ریال - سال چهارم - شماره ۱۸۶

نامه کمیته مرکزی سازمان
به دبیرکل سازمان ملل متحد
در دفاع از صلح و زندانیان سیاسی
در صفحه ۲

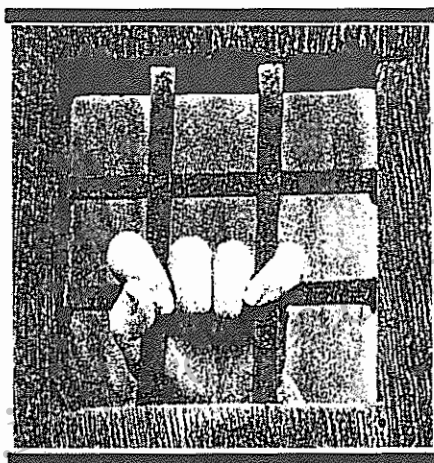
طرح به کشتن دادن جمعی دانشجویان در جنگ

در آستانه ۱۶ آذر، روز دانشجوی، جمهوری اسلامی اجرای نقشه جنایتکارانه به کشتن دادن دانشجویان کشور در جبهه های جنگ را به اجرا گذاشته است. به دنبال فرمان خمینی و بیانیه ده ماده ای شورای عالی پشتیبانی جنگ، طرح اعزام اجباری دانشجویان به جبهه های بی بازگشت جنگ اعلام شد. بعنوان مرحله اول این طرح براساس گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، کلیه دانشجویان ورودی سال های ۶۲-۶۳ و سال های قبل از آن می بایست از روز شنبه ۷ آذرماه به ستاد پشتیبانی جنگ دانشگاه یا دانشکده خود مراجعه و فرم های لازم را که در این دفاتر موجود است پر کنند تا در روز ۲۷ آذرماه سال جاری به جبهه اعزام شوند. همانگونه که در شماره پیشین نشریه گزارش کردیم، خامنه ای جنایتکار در این زمینه ابراز داشت: "دانشجویان به جبهه بروند و به تناوب در این محل ها حضور داشته باشند و تکلیف این است که نامنویسی کنند و منتظر نوبت عزیمت به جبهه باشند"

بقیه در صفحه ۷

اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در شکنجه گاه اوین

★ دلاوران اسیر در زندان اوین به مدت ۵ روز دست به اعتصاب غذا زدند

به جوخه آتش سپرد.

اینک بار دیگر زندانیان دلاور اوین با سلاح اعتصاب غذا و نیروی ایمان به خلق و به آرمانشان در مقابل رژیم خونخوار خمینی قد برافراشته اند در مقابل این دلاوری و ایمان سر تکرم فرود آوریم، از آن بیاموزیم و متحد و یکپارچه حمایت از همزمان اسیرمان را با شور و کسرت دگی فزاینده ای بی گیریم

گزارش های دریافتی از درون سیامچال های رژیم جنایتکار خمینی حاکی است که فرزندان اسیر خلق در شکنجه گاه اوین از روز چهارشنبه ۲۷ آبان دست به اعتصاب غذا زدند. این اعتصاب غذا مدت ۵ روز ادامه داشت. اعتصاب غذای دلاوران زندانی بخاطر اعتراض به شرایط بغایت ناهنجار زیستی و تامین پوشاک زمستانی برای مقابله با سرمای اوین بوقوع پیوست.

از حرکات اعتراضی سراسر زندانیان سیاسی و اعتصاب غذای خشک زندانیان اوین چند ماهی بیش نگذشته است که اینک حرکت اعتراضی جمعی دیگری توسط زندانیان سیاسی در مقابل ددمنشی و اعمال فشار شکنجه گران رژیم ولایت فقیه شکل می گیرد. پس از اعتصاب غذای پیشین، رژیم کوشید با اعمال فشار و سخت تر کردن شرایط زندان خشم حیوانی خود را نسبت به پایداری انقلابیون دربند و شکست رسوایی خویش فرو نشاند. شکنجه گران رژیم هدف پلید خود را با تشدید شکنجه قهرمانانی که آنان را جزو رهبران اعتصاب غذا می شناخت پی گرفت. و این خود نیز علتی بود که رفیق محمود زکی پور آغاز کننده اعتصاب غذای سراسری زندانیان سیاسی و یکی از سازمان دهندگان مبارزات درون زندان را

مراسم بزرگداشت

خاطره فدایی قهرمان
محمود زکی پور

روز یکشنبه ۱۷ آبان (هشتم نوامبر) برای بزرگداشت فدایی شهید رفیق محمود زکی پور مراسم باشکوهی در شهر استکهلم - سوئد برگزار شد. سالن محل برگزاری مراسم با عکس هایی از رفیق زکی پور و رفقا تابان، بهتاجی و... تزئین شده بود. در این مراسم سخنرانان راه پرشکوه و سراسر افتخاری را که رفیق محمود در تمامی لحظات زندگی پربار سیاسی اش طی کرده بود، تشریح کردند. جز "جز" زندگی محمود که بازگویی کردید، عزم و استواری و صمیمیت و آگاهی و عشق را بازتاب می داد. در بخشی از این مراسم وصیتنامه رفیق محمود زکی پور قرائت گردید. در وصیتنامه، محمود خطاب به دخترش نوشته است دردم مرگ ترانه "مرا ببوس" را می خواند.

رسوایی دوجانبه

بقیه از صفحه اول

سابقه ماجرا

در اوایل تیرماه سال جاری، مقامات فرانسوی در جریان پی‌کرد عاملین انفجارهای تروریستی در پاریس، به ردپاهایی از عوامل جمهوری اسلامی رسیدند. در همین رابطه بود که ۸ نفر از عوامل رژیم خمینی، که در پوشش دانشجویان پاریس به سر می‌بردند، از فرانسه اخراج شدند. یکی از کسانی که مشخصاً مظنون به مشارکت در عملیات تروریستی گردید، وحید گرجی، مترجم سفارت جمهوری اسلامی در پاریس و در واقع "مرد شماره دو"ی این سفارتخانه بود. بعد از این که پلیس فرانسه به پی‌کرد وحید گرجی پرداخت، او به درون ساختمان سفارت خمینی در پاریس گریخت. پلیس فرانسه سفارتخانه را تحت محاصره خود درآورد تا در صورت خروج، او را دستگیر کند.

بلافاصله پس از این ماجرا، سفارت فرانسه در تهران به محاصره پاسداران جمهوری اسلامی درآمد و خروج دیپلماتهای فرانسوی از آن ممنوع شد. دادستان انقلاب اسلامی، برای ژان پل توری، کاردار سفارت فرانسه در تهران، قرار بازداشت به منظور بازپرسی صادر کرد و او را متهم کرد که علیه رژیم خمینی، فعالیت داشته است.

چند روز پس از آغاز "جنگ سفارتخانه‌ها" بین تهران و پاریس، حدادی کاردار سفارت خمینی در فرانسه در یک مصاحبه مطبوعاتی گفت: "امیدواریم این مساله هرچه زودتر حل شود و آقای گرجی بتواند به خانه باز گردد. حل این مساله روند عادی‌سازی مناسبات ایران و فرانسه را تسریع خواهد کرد."

مقامات فرانسوی خاصه در وزارت امور خارجه این کشور نیز امیدوار بودند ماجرا سریعاً خاتمه یابد. علی‌رغم وجود برخی مخالفت‌ها در وزارت کشور فرانسه و در دستگاه قضایی این کشور، موضوع در حال خاتمه یافتن بود که ناگهان افکار عمومی فرانسه بر روی موضوع حساس شد. روزنامه‌های فرانسوی لیبراسیون و لومانتن مقالاتی را در افشای عملیات تروریستی مزدوران خمینی چاپ کردند و بر مبنای شواهدی که به دست یک قاضی تحقیق فرانسوی افتاده بود، بر روی نقش ویژه وحید گرجی در این

است، در رابطه بوده و به گونه‌ای منظم با وزرای داخله و امنیت فرانسه، نشست و برخاست داشته است. بین وحید گرجی، با محافل اطلاعاتی و جاسوسی دولت فرانسه و از جمله سرویس خارجی فرانسه - اداره عمومی امنیت خارجی - مناسباتی برقرار بوده و بین وی و این سرویس های اطلاعاتی، مذاکراتی صورت گرفته است. در مقاله هفته‌نامه فرانسوی "لوکنا رآنش" به نقش ویژه وحید گرجی در معاملات تسلیحاتی بین فرانسه و جمهوری اسلامی نیز اشاره شد. همین هفته‌نامه در تاریخ ۵ اوت در مقاله افشاگرانه دیگری، از مناسبات وحید گرجی با گروههای نفوفاشیست فرانسه، پرده برداشت. این هفته‌نامه فاش ساخت که

تلقی مقامات فرانسوی

تلقی مقامات فرانسوی از وحید گرجی، همچون تلقی افکار عمومی فرانسه از این تروریست نبود و از همینرو آنها، با این که به نقش وی در عملیات بمب‌گذاری در پاریس وقوف داشتند، بر آن بودند سریعاً مقدمات عودتش به تهران را فراهم سازند.

در تاریخ ۱۵ ژوئیه، هفته‌نامه فرانسوی "لوکنا رآنش" فاش ساخت که وحید گرجی، در نزد مقامات فرانسه و خاصه دستگاه امنیتی این کشور فرد خوش سابقه‌ای است. این هفته‌نامه فاش کرد که وحید گرجی در سالهای گذشته و حتی در اوج تیرگی روابط رسمی دولت فرانسه با جمهوری اسلامی، با مقامات امنیتی و نظامی فرانسه آمودش داشته و روابط حسنه‌ای بین وی و مسئولین نهادهای امنیتی دولت فرانسه برقرار بوده است. به‌نوشته هفته‌نامه مذکور، وحید گرجی با شخصی به نام ریمنونارت که معاون "اداره امنیت کشوری" فرانسه

وحید گرجی، سه هفته پیش از مخفی شدن در سفارتخانه جمهوری اسلامی در پاریس، چکی به مبلغ ۱۲۰ هزار فرانک، در وجه گروههای نفوفاشیست و بینگامهای انتشاراتی وابسته به آنها ("اولون" و "اکمیو") صادر کرده است.

مرور زمان

با توجه به این گونه افشاگری‌ها و حساسیت افکار عمومی فرانسه، این امکان برای دولت شیراک فراهم نشد که هرچه سریعتر سوت قضیه را بهم آورد. دولت شیراک کوشید حل‌ماجرا را موکول به هنگامی سازد که مشمول مرور زمان شده باشد و از حساسیت افکار عمومی در قبال آن، کاسته گردد. به‌تدریج تیت‌های مربوط به مضحکه "جنگ سفارتخانه‌ها" در روزنامه‌های فرانسوی رنگ باخت و ماجرا کمابیش به دست فراموشی سپرده شد و این در حالی بود که همچنان پلیس فرانسه سفارت جمهوری اسلامی

در پاریس و پاسداران خمینی سفارت فرانسه در تهران را تحت محاصره داشتند. در ظاهر قضیه وحید گرجی کروگان فرانسه و ژان پل توری کروگان جمهوری اسلامی بود.

در پس جنگ تبلیغاتی بین تهران و پاریس در آغاز ماجرای جنگ سفارتخانه‌ها این نکته وضوح کاملی داشت که هیچ یک از طرفین مصمم نیستند منافع خود را در تداوم روابط آشکار و پنهان بین خویش نادیده بگیرند. منافع متقابل، طرفین را بهم نزدیک ساخته بود و از دیدگاه هر دو طرف ماجرای وحید گرجی، نمی‌بایست در روند این نزدیکی، اختلال مهمی ایجاد کند.

اما دولت فرانسه با مشکل حساسیت افکار عمومی کشور، مواجه بود. به همین دلیل ماجرا قریب به ۶ ماه به طول انجامید تا مرور زمان تاثیر خود را به چانه‌د.

پایان ماجرا

افکار عمومی می‌بایست متوجه مساله دیگری گردد و علاوه بر این می‌بایست معامله‌ای صورت گیرد. آزاد شدن دو کروگان فرانسوی در بیروت، به این دو الزام جامه عمل می‌پوشاند. دو کروگان فرانسوی آزاد شدند و دولت فرانسه به اتخاذ سیاستی که منجر به آزادی آنان شد، فخر ورزید. در چنین هنگامی پذیرش یک سرشستگی قابل تحمل بود. دولت فرانسه همه اتهاماتی را که دادگستری این کشور به وحید گرجی وارد ساخته بود، نادیده گرفت و حکم به آزادی او داد. جمهوری اسلامی نیز به محاصره سفارتخانه فرانسه در تهران، پایان داد و کاردار فرانسه در تهران، توانست راه پاریس را در پیش گیرد. انجام یک بازجویی کوتاه از وحید گرجی در پاریس و ژان پل توری در تهران، پرده پایانی این نمایش کمدی بود. هر دو دولت اکنون خرسندند که مقررات را زیر پا نهند و بالاخره به هدفهای خود رسیدند و وحید گرجی در سر راه خود به فرودگاه، سری به اتاق بازجویی در دادگستری فرانسه زد و ژان پل توری نیز دیداری از دادستانی انقلاب اسلامی در تهران به عمل آورد.

رسوایی دودبپلماسی

در هفته گذشته روزنامه‌های غربی کوشیدند پایان "جنگ سفارتخانه‌ها" را اساساً آزاد شدن دو کروگان فرانسوی در بیروت توضیح دهند. بی‌گمان این امر انگیزه‌ای

نامه کمیته مرکزی سازمان به دبیرکل سازمان ملل متحد در دفاع از صلح و زندانیان سیاسی

آقای خاویر پریز دو کوئیار دبیر کل سازمان ملل متحد

همه جهانیان آگاهند که رژیم ایران با زیر پا گذاشتن همه موازین انسانی و همه مقررات بین المللی، با ادامه جنگ و کشتار و سرکوب و اعدام بهترین فرزندان مردم میهن ما فاجایمی می آفریند که در تاریخ کم سابقه است.

هشت سال جنگ جنایتکارانه دورژیم ارتجاعی ایران و عراق بیش از یک میلیون از مردم دو کشور را کشته، میلیونها نفر را زخمی و معلول کرده و بیش از آن آواره و بی خانمان برجای گذاشته است. جنگی که صدها شهر و روستا و هزاران واحد صنعتی و اقتصادی دو کشور را ویران کرده است.

در هفتمین سال جنگ، قشون کثی بی سابقه دولت آمریکا هم پیمانان آن به منطقه و حضور بیش از ۸۰ کشتی جنگی در خلیج فارس به بهانه "دفاع از امنیت کشتیرانی" منطقه را با خطر فاجعه بار و غیرقابل پیش بینی روبرو کرده، صلح و امنیت جهانی را مورد تهدید قرار داده است.

صدور قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت این امید را در دل های مردم ایران و عراق و تمام انسانهای صلح دوست و ترقی خواه جهان بوجود آورد که جنگ پایان یابد و اختلاف فی مابین از طریق مذاکره حل شود. واگذاری مسئولیت اجرای این قطعنامه به شما بار سنگین و مسئولیت خطیری را بر دوش شما می گذارد.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) خواهان اجرای فوری و بدون قید و شرط قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت است و از شما مصرانه می خواهد که همه توان و امکانات خود را برای به پایان رساندن این جنگ کثیف و خانمان برانداز بکار گیرید. سازمان ما خواهان دستیابی به صلح پایدار میان دو کشور و در منطقه و حل و فصل کلیه اختلافات از طریق مذاکره است.

سازمان ما خواهان خروج بیدرنگ نیروهای نظامی خارجی از منطقه خلیج فارس و تأمین امنیت کامل کشتیرانی در خلیج فارس، در صورت لزوم، زیر نظر سازمان ملل متحد است.

آقای دبیر کل

اخیرا رهبران جمهوری اسلامی ایران فشار و سرکوب خونین علیه سازمان های مترقی ایران را که برای صلح و دموکراسی و نیکبختی مردم ایران مبارزه می کنند، شدت داده اند.

ارگانهای سرکوب رژیم دهها هزار نفر از فعالین جنبش مترقی ایران را بازداشت و تحت شکنجه های شدید جسمی و روانی قرار داده اند. در جریان یورش سراسری رژیم جمهوری اسلامی به سازمان ما، طی یک سال و نیم گذشته، بیش از هزار نفر از فدائیان خلق بازداشت شدند و اپتک تحت شکنجه های وحشیانه و قرون وسطایی قرار دارند. طی سال جاری باز هم عده ای از زندانیان سیاسی وابسته به سازمانهای مترقی، از جمله، تا آنجا که اخبار جنایات پنهانی رژیم به خارج درز کرده است، ۵ نفر از کادرهای سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در زیر شکنجه شهید، یا به جوخه اعدام سپرده شده اند.

گزارشات تازه تر نشان می دهد که ۱۹ تن از انقلابیون اسیر رژیم جمهوری اسلامی اعدام شده و جان عده بیشتری از فدائیان (از آن جمله رفیق انوشیروان لطفی، مبارز با سابقه و سرشناس پارژیم شاه) در خطر است.

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به نام مردم ایران و بنام دفاع از حق زندگی و دفاع از صلح و آزادی و شرف انسانی، از شما و از طریق شما از سازمان ملل متحد مساعدت می طلبد که به پایان هر چه سریع تر اعدام ها و خونریزی های کثیف کار روزمره رژیم قرون وسطایی و بربرمنش خمینی و هیئت حاکمه ایران است، یاری رسانید. ما از شما می خواهیم که برای آزادی انسان های کثیف جرمشان دفاع از صلح و آزادی و شرف انسانی است، از زندانیان مخوف و از چنگال دژخیمان رژیم جمهوری اسلامی، با مردم ایران همراهی کنید.

— سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت). خواستار اعزام هیاتی از سوی کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد جهت رسیدگی به اقدامات جنایتکارانه و ضد بشری رژیم جمهوری اسلامی ایران است.

با احترام

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

دبیر اول فرخ نکهدار

۲۶ نوامبر ۱۹۸۷

رونوشت به: دفتر حقوق بشر سازمان ملل متحد

بیانیه مطبوعاتی درباره جنگ ایران و عراق

فعالین سازمانهای مترقی و انقلابی ایران منجمده سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) شدیداً محکوم شده است.

در این بیانیه همچنین نسبت به تجاوز خشن به حقوق اجتماعی مردم ایران و اقلیت های ملی و مذهبی و کشتار و قتل عام خلق کرد و سیاست ضد مردمی رژیم علیه خلق بلوچ عمیقاً ابراز انزجار شده است.

دیگر شخصیت های مترقی و صلحدوستی که بیانیه مورد نظر را امضا کرده اند عبارتند از:

سعید رضا سعید (شاعر)

س. م. دانش (شاعر)

اسلم اظهر (نویسنده)

منصور سعید (نویسنده)

نورالدین سرکی (وکیل عالیرتبه)

— دکتر مهرشاه و دکتر نثار (رهبران

انجمن پزشکان پاکستان) ●

روز ۲۵ آبان (۱۶ نوامبر) در کراچی، پرفسور جمال نقوی کمونیست برجسته پاکستانی همراه با چند تن از شخصیت های مبارز این کشور با صدور بیانیه مطبوعاتی مشترکی، نگرانی عمیق خود را از ادامه جنگ ایران و عراق اظهار داشتند و از همه مردم صلحدوست جهان به ویژه مردم پاکستان خواستند مبارزه مردم ایران برای صلح و دموکراسی را مورد پشتیبانی قاطعانه خود قرار دهند.

در قسمتی از این بیانیه تأکید شده است که جنگ "به سود امپریالیسم جهانی بسرکردگی امپریالیسم آمریکا می باشد و در مدت ۸ سال، تداوم آن علاوه بر گرفتن یک میلیون قربانی موجب حضور نیروهای نظامی آمریکا و دیگر کشورهای امپریالیستی در منطقه گردیده و این تهدید و خطری جدی علیه صلح جهانی است."

دربخش دیگری از بیانیه مزبور، دستگیری، شکنجه های غیر انسانی، محاکمات مخفی و اعدام

کدورت های پدید آمده را به سرعت برطرف سازند. فرانسه اعلام کرده است که به زودی بقیه طلب یک میلیارد دلاری ایران از شرکت "ارودیف" بازپرداخت خواهد شد و مقامات جمهوری اسلامی گفته اند برای از سرگیری مناسبات عادی با فرانسه آمادگی دارند.

این همه عجله برای چیست؟ معاملات تسلیحاتی تازه ای در کار است؟ بی گمان آری، بخشی از آن صورت گرفته است. هفته گذشته روزنامه انگلیسی "ایندپندنت" فاش ساخته است که در آستانه پایان ماجرای "جنگ سفارتخانه ها" جمهوری اسلامی از فرانسه تجهیزات نظامی تازه ای دریافت کرده است. علاوه بر شرکت های تسلیحاتی، دیگر شرکت های فرانسوی نیز از قبل جمهوری اسلامی سود سرشاری می برند. در این ماجرا، دیپلماسی پیروز، دیپلماسی فروش جنگ افزار فرانسوی برای تداوم جنگ ارتجاعی ایران و عراق است. حربه تروریسم، حربه دیپلماسی پنهان، همه و همه در خدمت این دیپلماسی است. ●

برای پایان ماجرای پیش آمده بین تهران و پاریس بوده است، امانتهای محرکه پایان ماجرا را باید در جای دیگری جست و جو کرد. واقعیت این است که بر خلاف ظاهر سازی های تبلیغاتی برای فریب افکار عمومی، جان دو شهروند گروگان گرفته شده، برای یک دولت امپریالیستی همچون دولت فرانسه آن ارزشی را ندارد که بخواهد سیاست خارجی خود را در قبال جمهوری اسلامی، بر مبنای سرنوشت آنها تنظیم کند. آنچه برای دولت فرانسه اولویت دارد، معاملات تجاری و تسلیحاتی با جمهوری اسلامی است. جمهوری اسلامی نیز متقابلاً برای این معاملات اولویت قایل است و از همینروست که از ابتدای کار، به خاطر پرسروصد شدن ماجرای وحید گرجی ناخرسند بود.

اکنون ماجرا با رسوایی هردو طرف پایان پذیرفته است. هردو دست رسوایی خود را پنهان کرده و در مورد موفقیت دیپلماسی خود — یکی عجین شده با تروریسم و دیگری عجین شده با سود معاملات تسلیحاتی — لاف و کزاف می زنند. هردو طرف می خواهند

وزارت کشور اسامی حوزه های انتخابیه سومین دوره مجلس اسلامی را اعلام کرد

وزارت کشور روز چهارشنبه چهارم آذر با صدور اطلاعیه ای اسامی حوزه های انتخابیه سومین دوره نمایندگی مجلس شورای اسلامی را که شامل ۱۹۶ حوزه است، اعلام کرد. در این اطلاعیه با استناد به ماده ۲۱ قانون انتخابات آمده است: "اشخاص زیر به واسطه مقام و شغل خود از دأولطلب شدن محرومند:

رئیس جمهور و مشاورین وی، نخست وزیر و وزرا و معاونین و مشاورین آنان، اعضای شورای نگهبان، اعضای شورایی عالی قضایی، رئیس دیوان عدالت اداری، رئیس بازرسی کل کشور، ائمه جمعه دألمی، استانداران، فرمانداران و... مگر آنکه دو ماه قبل از ثبت نام، از سمت خود استعفا کرده و به هیج وجه در آن پست شأغل نباشند."

در اطلاعیه وزارت کشور با اشاره به نظر خمینی فاصله زمانی برای ائمه جمعه سه ماه تعیین شده که مهلت آن روز ۱۹ آذر پایان می یابد.

در پی انتشار اطلاعیه فوق، محتشمی وزیر کشور به همراه چندتن از معاونین خود در قم با منتظری دیدار و در زمینه فعالیت "احزاب" با وی گفتگو کردند. در این ملاقات، منتظری ضمن تقدیر از "خدمات" وزیر کشور، اظهار کرد که به نظر وی "باید در چارچوب نظام و اسلام و انقلاب اجازه تشکیل احزاب داده شود تا هر کس هر حرف و پیشنهادی و طرحی در هر مورد از امور کشور و انقلاب دارد در محدوده حفظ انقلاب و مقام رهبری و نظام بتواند طبق مقررات و ضوابط قانونی مستقلا حزب و جمعیت تشکیل دهد."

پیش از اظهارات منتظری، محتشمی اعلام نموده بود که "فعلا قانون فعالیت احزاب در نظام جمهوری اسلامی در دست بررسی است."

نزدیکی زمان انتخابات و فعالیت جناحهای حکومتی برای دستیابی به آرای بیشتر، درگیری راه به درون مجلس نیز کشانده است. هفته گذشته بادمچیان نماینده تهران ضمن اشاره به خصوصیات مشترک و اختلافات جناحها، از طرفین خواست که کشاکشهای خود را در چارچوب خط خمینی و نظام جمهوری اسلامی حفظ کنند.

وی از قول نمایندگان گفت: "ما همه با هم هستیم و در مورد جنگ سیاست خارجی همه یک نظر داریم و آن جنگ جنگ تاپیروزی است." بادمچیان در ادامه افزود: "به ملت شهید پرور و عزیزمان عرض می کنم گفتار و رفتار معدودی افراد که بحمد الله روز به روز از تعدادشان کم می شود شمارانگران نکند زیرا اکثریت نمایندگان کرچه در دیاسه جناح باشند همه با امام و مخالف کمونیس بین المللی هستند."

بادمچیان فعالیت جناحها را چنین ترسیم کرد: "نمایندگان در هر مورد که با هم توافق دارند با هم کار می کنند و با هم امضا می نمایند و شما بارها دیده اید نوشته هایی بابیش از ۲۰۰ امضا منتشر شده است. اما در مواردی که هر کدام روش و نظر دیگری را قبول ندارد و نمی توانند توافق کنند، اگر کارها به دست طرف دیگر باشد، این جناح ساکت می ماند تا آن جناح بتواند به راحتی کار نماید. اگر موفق بود که این جناح هم پشتیبانی می کند و از نظرش برمی گردد و اگر روشهایی موفق نبودند با آن جناح خود را تصحیح می کنند و یا کار را به دست جناح دیگری می سپرد."

سفر قریب الوقوع ضیا الحق به تهران

دیدار با روسای کشورهای عربستان سعودی، کویت و امارات عربی متحده سفر دوره ای خود را آغاز کرده است.

جنگ ایران و عراق و مسئله افغانستان مسایل مورد بحث مقامات پاکستانی و ایرانی است. پاکستان خود را برای برگزاری آخرین دور مذاکرات افغانستان - پاکستان که با حضور دیه گوگردوز نماینده سازمان ملل صورت می گیرد آماده می کند. نماینده سازمان ملل طی روزهای آینده برای تعیین زمان مذاکرات وارد اسلام آباد خواهد شد.

مقامات جمهوری اسلامی در این مذاکرات به شکل غیر مستقیم نقش دارند.

بنابه نوشته روزنامه انگلیسی زبان "مسلم"، چاپ پاکستان، ضیا الحق رئیس جمهور این کشور ماه آینده به منظور گفتگو با مقامات جمهوری اسلامی وارد تهران خواهد شد.

خبرگزاری فرانسه از اسلام آباد به نقل از روزنامه مسلم گزارش داد که مسئولین وزارت امور خارجه دو کشور هم اکنون مشغول تدارک برنامه و تعیین زمان دقیق سفر ضیا الحق به تهران هستند. براساس گزارش همین خبرگزاری سفر رئیس جمهور پاکستان، در دی ماه سال جاری صورت خواهد گرفت.

همزمان با انتشار خبر دیدار ضیا الحق از تهران، در اسلام آباد اعلام شد که معمد خان جونجو نخست وزیر پاکستان از روز سه شنبه ۱۰ آذر به منظور

وزیر نفت: آینده اوپک دستخوش تحولات سیاسی است

روز دوم آذر سوبوتو وزیر نفت اندونزی و از اعضای کمیته ویژه اوپک با اشاره به مشکلات اجلاس آتی، از مسئله تعیین سهمیه تولید نفت برای عراق به عنوان یکی از موانع اصلی اعضا در راه دستیابی به توافق عمومی یاد کرده بود. عراق تاکنون از پذیرش سهمیه تعیین شده از سوی اوپک که ۱/۵ میلیون بشکه است، خودداری کرده و اعلام نموده که خواهان سهمیه برابر با ایران به میزان ۲/۲۶ میلیون بشکه است.

عصام عبدالرحیم وزیر نفت عراق به همراه وزرای نفت ۶ کشور عربی عضو اوپک روز شنبه هفتم آذر در کویت گرد آمدند تا سیاست هماهنگی را در قبال مسایل اجلاس آتی اوپک اتخاذ کنند. در این اجلاس، شرکت کنندگان علیه افزایش قیمت نفت رای دادند.

وزیر نفت عراق به خبرنگاران گفت که شرکت کنندگان گردهمایی کویت (آ- اوپک) موافقت کردند که قیمت پایه بشکه ای ۱۸ دلار را حفظ کنند و سقف تولید را افزایش دهند. وی افزود: عراق از حفظ قیمت رسمی نفت در سطح کنونی حمایت می کند.

در گردهمایی روز شنبه که وزیر نفت کویت ریاست آن را عهده دار بود، نمایندگان عربستان سعودی، امارات عربی متحده، قطر، بحرین و عراق شرکت داشتند.

در آستانه تشکیل هشتاد و دومین اجلاس وزیران نفت کشورهای عضو اوپک، آقازاده وزیر نفت جمهوری اسلامی طی یک مصاحبه مطبوعاتی سیاست نفتی رژیم در این اجلاس را تشریح کرد. وی با اشاره به کاهش ارزش دلار در مقابل سایر ارزهای عده اعلام کرد که جمهوری اسلامی خواهان افزایش قیمت نفت به منظور جبران کسری ناشی از سقوط قیمت دلار است و افزود هیات نمایندگی جمهوری اسلامی در اجلاس آتی هیچ توافقی را بدون جبران کاهش ارزش دلار امضا نخواهد کرد. نظر جمهوری اسلامی آن است که در مرحله اول، اثرات کاهش اخیر ارزش دلار در درآمدهای نفتی اوپک از طریق افزایش دودار به قیمت نفت جبران شود و همین روند طی سالیهای آتی ادامه یابد.

بنا به اظهار آقازاده مسئله تعیین قیمت نفت، سقف تولید و تخصیص سهمیه اعضا چارچوب اصلی مذاکرات اجلاس آینده را تشکیل می دهد. وزیر نفت جمهوری اسلامی در خاتمه تاکید کرد اگر در اجلاس آتی، اعضا به یک تصمیم و توافق دست نیابند سرنوش اوپک دستخوش تحولات سیاسی خواهد بود. به این معنی که تولید کنندگان حوزه خلیج فارس و در راس آنها عربستان تلاش می کنند اجلاس آینده را از فضای اقتصادی به فضای سیاسی بکشانند و بنا بر این جنگ قیمت ها خواهد شد که طبعاً شبیه جنگ قیمت ها در سال ۱۹۸۶ نخواهد بود."

تحولات تازه در آموزش و پرورش

اطلاعات، نظام جمع (مشق صف جمع) و دفاع غیرنظامی را در بر دارد.

هفته گذشته اکرمی وزیر آموزش و پرورش تحولات مقاطع تحصیلی در نظام آموزشی را اینز اعلام کرد.

بنا به اظهارات اکرمی نظام آموزشی کشور از این پس دارای دو دوره تحصیلی آموزش و پرورش عمومی و آموزش و پرورش متوسطه فر اگیر خواهد بود. مقاطع جدید نظام آموزشی شامل مرحله ۲ ساله اساس (کودکستان)، مرحله ۵ ساله ارکان (دبستان) مرحله دوساله ارشاد (راهنمایی) و دوره سه ساله متوسطه می باشد.

از سوی وزارت آموزش و پرورش کتاب "آمادگی دفاعی" جهت تدریس برای دانش آموزان پسر سال سوم دوره راهنمایی تحصیلی منتشر شد.

مطالب این کتاب که حاوی آموزش نظامی است، توسط دفتر تحقیقات و برنامه ریزی درسی وزارت آموزش و پرورش و قسمت آموزش نظامی واحد بسیج مستضعفین سیاه پاداران برای، نوجوانان تالیف گردیده و تدریس آن در مدارس به عنوان یکی از مواد درسی اجباری است.

کتاب "آمادگی دفاعی" در ۸۵ صفحه و شش بخش مطالبی چون "ضرورت و اهمیت آموزش نظامی، اسلحه کلاشینکف، تاکتیک و رزم انفرادی، حفاظت

افراد گروهکها دایر می‌شوند. " حکومت خمینی قصد دارد مبارزات خلق بلوچ را توسط خود بلوچها سرکوب کند.

اخباری از بلوچستان

● مردم از گرانی سرسام آور به ستوه آمده‌اند. در این رابطه رژیم دست به توطئه جدیدی تحت عنوان مبارزه با گرانی‌فروشی زده است. عوامل رژیم همه دستفروشان را که از بیکاری به این شغل رو آورده‌اند، دستگیر و جریبه نقدی می‌کند. از زمانیکه رژیم چنین جابجایی برای انداختن و رست مبارزه با گرانی‌فروشی گرفته است، قیمت کالاهایی که در بازار یافت می‌شوند چند برابر شده است. در مواردی بعضی از کالاهای مطلقاً در بازار یافت نمی‌شوند.

● بیش از یکسال است که کشاورزان با کمبود شدید کود شیمیایی مواجه‌اند. آنها مجبورند برای تهیه کود قیمت گزافی بپردازند.

● کمبود دارو در همه داروخانه‌های بلوچستان مشاهده می‌شود. بهداشتی‌هایی که در مناطق روستایی واقع شده‌اند فقط مای یکبار آنهم فقط چند قلم دارو به آنها تحویل می‌دهند. وضع بگونه‌ای است که برخی از بلوچها برای معالجه عازم پاکستان می‌شوند.

● طی ماههای اخیر درگیری‌های متعددی بین مبارزین مسلح بلوچ و مزدوران رژیم رخ داده است. از جمله طی آبان ماه در مناطق دکان، جاکس و نورآباد، کنارک، نیک‌شهر و... از سوی مبارزین مسلح بلوچ اقدامات گوناگونی علیه آدمکشان حکومتی انجام گرفت.

تهران سفر کند. ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی هفته گذشته در دیدار با "فیدلر" فرستاده ویژه دولت بن به تهران ابراز امیدواری کرد که سفر گنشر به تحکیم هر چه بیشتر روابط ایران و آلمان بیانجامد. گنشر اولین وزیر امور خارجه اروپای غربی بود که بعد از انقلاب بهمن، در سال ۱۳۸۴ به تهران سفر کرد. سفر گنشر در آن زمان در پی تصمیمات کنفرانس کشورهای امپریالیستی در ویلیامزبورگ صورت گرفت.

مقررات جدید دولت سوئیس

برای مسافران ایرانی

بنابر قانونی که به تازگی توسط دولت سوئیس تصویب شده و از سه ماه آینده به‌مورد اجرا گذاشته خواهد شد، اتباع ایرانی و ۹ کشور دیگر از جمله بتکلاش، سریلانکا، ژنیر و پاکستان حتی برای توقف کوتاه و ترانزیت هوایما مثل فرود اضطراری جهت سوخت گیری هوایما، تعمیر، تعویض و تغییر مسیر باید ویزای ترانزیت داشته باشند.

با اجرای این قانون دولت سوئیس مجاز خواهد بود متقاضیان پناهندگی سیاسی را به بهانه اینکه روادید ترانزیت ندارند از کشور اخراج کند. هفته گذشته، در زمینه صدور این قانون، از سوی کمیسیون حمایت از پناهندگان وابسته به سازمان ملل نامه‌ای مبنی بر رفع محدودیت‌های جدید به دولت سوئیس ارسال شد.

جبهه‌های بی‌بازگشت می‌نمایند. اما روستائیان به انحاء گوناگون با این یورش‌ها مقابله می‌کنند. آنها جوانان را از یورش مزدوران، مطلع و در مناطق امن پنهان می‌کنند.

● در فصل برداشت محصول خرما و نهروهای رژیم از روستائیان خواستند که بخشی از محصول خرماي خود را بعنوان کمک به جبهه بفرستند. بخش اعظم روستائیان علیرغم فشارهای متعدد از کمک به جبهه امتناع ورزیدند.

● در روزهایی که از سوی رژیم مراسم تظاهرات و راهپیمایی برگزار می‌گردد، دانش آموزان مجبورند که در مراسم شرکت کنند. اگر دانش آموزی در مراسم شرکت نکند، از طرف مسئولین مدرسه مورد بازجویی قرار می‌گیرد. کم کردن نمره انضباط از جمله اقداماتیست که در مورد متخلفین انجام می‌گیرد.

● اخیراً بخشی از کنترل مرزها بر عهده نیروهای عشایری بلوچ گذاشته شده است. این نیروها توسط سپاه، کمیته و... مسلح گشته، گردان مرزی تشکیل داده‌اند تا از فرار خیل انبوه مردم و جوانانی که از جهنم خمینی می‌گریزند، جلوگیری کنند.

● حدود سه ماه پیش رژیم تصمیم گرفت که در مناطق عشایر نشین از جمله سیستان و بلوچستان پایگاههای ثابت و سیار راه بیاندازد. عوامل رژیم اعلام کرده‌اند که: "این پایگاهها برای سرکوب

● تلاش های سرکوبگرانه جمهوری اسلامی برای اعزام اجباری جوانان بلوچ به کشتارگاه جنگ هر روز ابعاد وسیعتری می‌یابد. در اکثر ساعات روز مزدوران مسلح رژیم به شهرهایی چون زاهدان، ایرانشهر، سراوان و... هجوم آورده، مناطقی را در اشغال خود می‌گیرند و از هر کسی که بنظرشان مشکوک یا جوان باشد تقاضای کارت شناسایی و یا کارت پایان خدمت می‌کنند. اگر شخص کارت شناسایی یا پایان خدمت همراه نداشته باشد فوراً به پایگاههای نظامی کسبیل می‌شود.

● چهارراهیهای مهم شهرها همواره تحت کنترل کژمه‌های رژیم قرار دارند. پایگاههایی که در گلوگاههای شهرها مستقرند، محل تفتیش و بازجویی از مردم و بویژه جوانان است. هرگونه ابهام یا امتناع در پاسخ گویی موجب دستگیری و انتقال به پایگاههای نظامی و انتظامی داخل شهر می‌شود.

● در بازجویی‌های خیابانی نیروهای گشتی حکومت دانش آموزانی را که حتی کارت دانش آموزی به‌همراه دارند و ادار به ارائه گواهی تحصیلی از مدرسه مربوطه می‌کنند. در شهرهای ایرانشهر و بمپور نمونه‌های متعددی از اینگونه زورگویی‌ها مشاهده شده است.

● مزدوران پاسگاههایی که در مناطق روستایی واقع شده‌اند هر از گاهی برای سر بازگیری به داخل روستاها یورش می‌برند و مشولین را اسیر و روانه

از رویدادهای ایران

این در هنجای دنیا هست امام فرموده‌اند که جناح‌ها با هم برادرانه رفتار نمایند.

بادامچیان تاکید کرد "حساب این جناح‌های در خط امام با معدودی قدرت طلب و باندهای مخفی جداست."

وی در دنباله سخنان خود گفت: "پیشنهاد می‌کنم عزیزان آن جناح هر چه زودتر حساب خود را از این معدود افراد جدا کنند... به این چند نفر معدوم که خیلی می‌خواهند خودشان را تافته جدا تافته دانسته و اکثریت نمایندگان مجلس را افرادی کم بینش و غیر مستقل بخوانند و باران سابقه دار امام و حتی شورای نگهبان را مخالف امام بدانند تذکر می‌دهم که تا دیر نشده برگردید. شما که احساس می‌کنید پایگاهتان را در بین مردم از دست داده‌اید، این مطلب شما را بیدار کند.

نماینده مزبور، سخنان جناح "رسالته‌ها"، در خاتمه سخنرانی خود با اشاره به فعالیت تبلیغاتی عده معدود تافته جدا تافته گفت: "شما که هر روز به این شهر و آن شهر می‌روید و قبل از موعد انتخابات، تبلیغات انتخاباتی برای آنها که می‌پسندید می‌کنید آیامی دانید که اگر این اعمال و حرفهایی که پشت تریبون مجلس می‌زنید، کوچکترین تاثیری بر جبهه و پشت جبهه نگذارد، گناهی نیست که بزودی قابل بخشایش باشد؟"

هفته گذشته امانی از مهدی هاشمی به عنوان کسی که به "سرای گناهانش" رسید یاد کرد.

شرکت هواپیمایی لوفت هانزا

وسوئیس ابر حاملین اسلحه به تهران

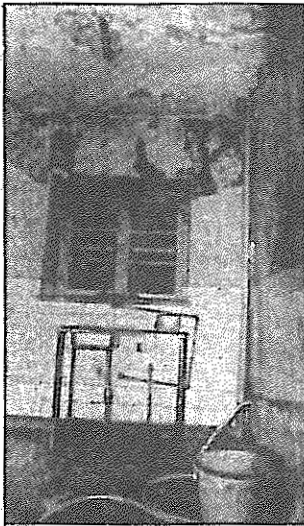
مطبوعات اروپایی هفته گذشته اطلاعات تازه‌ای از معاملات سری تسلیحاتی جمهوری اسلامی با شرکت‌های کشورهای امپریالیستی اروپا منتشر ساختند. اخبار منتشره در روزنامه‌های آلمان با استناد به اظهارات مسئولین گمرک سوئد حاکی است که شرکت سوئدی اسکندیناوبین کم‌دیتی "آ.ب." در سالهای ۸۶-۱۳۸۴ از طریق شرکت‌های هواپیمایی لوفت هانزا و سوئیس ایر به صورت قاچاق به ایران اسلحه صادر می‌کرده است. طبق برآورد مقامات گمرک سوئد اسلحه صادر شده بالغ بر ۶۰۰ میلیون دلار بوده است. همچنین اعلام گردید که اسناد شرکت مذکور نشان می‌دهد که اسرائیل نیز در جریان این معاملات تسلیحاتی بوده است و خود یکی از صادرکنندگان عمده اسلحه به تهران محسوب می‌شود.

بر اساس نوشته روزنامه "لیتراتور" چاپ مسکو، هم اکنون نیز صدور نیمه رسمی اسلحه از سوی آلمان به تهران ادامه دارد. پلهای شناور، هواپیما برای پیاده کردن چتر باز، نارنجک انداز دستی، نارنجک و هلی کوپتر BOS از جمله سلاحيایی است که توسط شرکت‌های آلمانی به ایران ارسال می‌شود.

آلمان فدرال دومین کشور از لحاظ سطح مبادلات اقتصادی با ایران به‌شمار می‌رود. طبق گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی قرار است گنشر وزیر امور خارجه آلمان فدرال در سال آینده به

مسافرخانه‌های خیابان ناصر خسرو

خوابگاه دانشجویان شهرستانی در تهران

حرفش را هم نزنید... تعجب می‌کنیم. یکی از آنها می‌گوید: "وقتی در ناصر خسرو هستم به هیچ وجه احساس دانشجو بودن ندارم و اصلاً نمی‌توانم درس بخوانم..." جواب می‌پرسم "رشته‌تان چیست؟" جواب می‌دهد "مهندسی الکترونیک" و دیگری دنباله حرف دوستش را می‌گیرد. دانشجوی رشته شیمی هستم. به اینجا آمدم تا سرپناهی برای خوابیدن داشته باشم. فقط خوابیدن... یک دانشجو می‌گوید: "به علت نداشتن مسکن و عدم استفاده از خوابگاه می‌خواهم تحصیل را رها کنم هر چند که با علاقه و زحمات زیاد به دانشگاه راه یافته‌ام... کداری بر کوی دانشگاه تهران نشان می‌دهد که این کوی در یک حمام ۲۰ نفره‌ای، یک فروشگاه نچند پر رونق، چند کیوسک تلفن و یک آرایشگاه و بیش از ۲۰ بلوک ساختمانی خلاصه می‌شود. در هر بلوک ۲۰۰ دانشجو اقامت دارند و بهر طریق که هست خود را با امکانات محدود وفق داده‌اند. همین خوابگاه علی‌رغم مسائلی که دارد آرزوی بسیاری از دانشجویان شهرستانی بی سرپناه و فاقد مسکن است."

گزارش کیهان اعترافی است که در آن تنها جلوه کوچکی از مشکل مسکن دانشجویان بازتاب یافته است. افزایش مشکل مسکن ودهها مشکل کوچک و بزرگ دانشجویان ره‌آورد سیاست رژیم است که ستیز با دانش و فرهنگ یکی از مشخصه‌های آنست. برای رژیم خمینی که به دانشجو همچون طعمه‌ای برای هیولای جنگ می‌اندیشد، فراهم کردن خوابگاه و مسکن دانشجویی فاقد هر گونه اهمیتی است.

سکونت و تحصیل و مطالعه به ماندن در بدترین محیطها و شرایطش درمی‌دهند. در همین گزارش کیهان آمده است: "نزدیک به ۲ ماه از آغاز سال تحصیلی جدید گذشته است و هنوز گروه کثیری از دانشجویان شهرستانی مقیم تهران در بدر به دنبال جایی و اتاقی برای سکونت می‌گردند. وقتی کشتن‌های بسیار به نتیجه نمی‌رسد خط پایان همه دوندگیها به مسافرخانه‌های نامور و کهنه ناصر خسرو ختم می‌شود که دسته دسته گروههای دانشجویی را درون خود جای می‌دهد." سپس گزارشگر درباره یکی از مسافرخانه‌های محل سکونت چند دانشجوی چنین می‌نویسد:

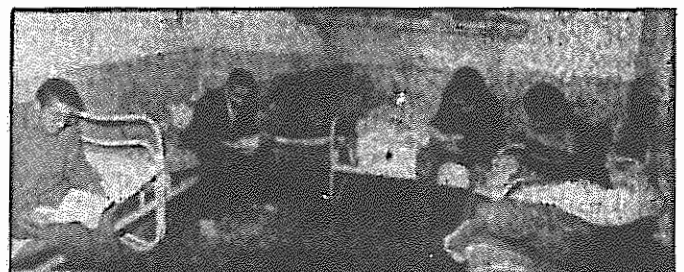

"مسافرخانه کوچک و محقری که هنوز آب و رنکی کهنه از عمارت‌های عهد قاجاریه را دارد و هنوز با اینهمه کهنگی بالاچاره سرپا مانده است. پیرمرد سراید از در کنار در مسافرخانه روی میز کهنه‌ای دفتری را ورق می‌زند. اسم و مشخصات ساکنان مسافرخانه روی دفتر حک شده... به لیست نگاه می‌کنیم، کارگر، بیکار، سرباز، جنگزده... میان آنها، چند کلمه مشخص، دانشجو، دانشجو، دانشجو" تعداد دانشجویها چند نفر است؟ از پیرمرد سؤال می‌کنیم. جواب می‌دهد "۲۰ نفر"... پیرمرد مشغول صحبت است که چند جوان صحبت کتان از راه می‌رسند. کتابهای زیر بغلشان نشان می‌دهد دانشجو هستند. بی مقدمه می‌گوئیم: "چطور اینجا درس می‌خوانید." صورت‌هایشان درهم می‌رود. همگی یک صدا می‌گویند: "درس، اصلاً

کند و اوقاتش را به سرآورد." این تصویری است که در ابتدای گزارش روز شماره هفتم آذر روزنامه کیهان، تحت عنوان "دانشجویان شهرستانی و مشکل دستیابی به خوابگاه و مسکن" ارائه شده است. زمانی که گوشه‌ای از رنج‌ها و مشکلات قشری از مردم جامعه ما در صفحات روزنامه‌های رسمی راه بازتاب می‌یابد، بدون شک باید ابعاد بر مراتب هولناک‌تری از آن رنج و مشکل را دریافت. مشکل سرپناه و مسکن دانشجویان کشور نیز به همین گونه است. آمار وزارت فرهنگ و آموزش عالی نشان می‌دهد که ۶۵ درصد از

"از گوشه پر ازدحام میدان که مثل هر روز هیاهوی رفت و آمدها بسیار، بانگ بلند دستفروشان، نجوای ناله مانند کدایان را گویی در گوش‌ها می‌نواخت عبور کرد و به کوچه‌ای پیچید که رد کهنگی و فرسودگی بر دیوارهایش مانده بود. یک مسافرخانه با درودیوار رنگ و رو رفته، جایی برای بیتوته کردن، اتاقی با چند تخت فرفری زهوار در رفته، سرایداری پیری که هر غروب نگاه خسته‌اش را بدرقه رامش می‌کرد. با یک بغل کتاب و جزوه، باز، از مسیر نگاه پیرمرد گذشت و مثل همیشه در نگاه پیرمرد دقیق شد و گفت: "سلام، بچه‌ها نپامندند؟" پیرمرد سری تکان داد و باز، بوی آشنا اما نامانوس مسافرخانه انگار به جانش ریخت. سرما، سروصدا، حشرات ریزی که در ملاقه‌ها وول می‌خورند، کتابی که ناخوانده باقی مانده جزوه‌ای که بوی نم می‌دهد. لامپ کدر کم نوری که از سیمی چرکین آویزان است و چقدر کم نور... وای به وقتی که برق می‌رود. لوله دوده گرفته لامپای نیمه‌شکسته، سوسک‌هایی که در تاریکی زیلوی اتاق رامی‌چوند، چشم‌هایی که بیپوده تلاش می‌کنند خطوط ناپیدای کتاب را بخوانند... و یادآوری همه آن چیزهایی که توی ذوق می‌زد، بازبی‌حوصلگی همیشگی را به سراغش آورد و با سنگینی از پلکان سنگی ترک خورده بالا رفت...

او آشنای کتاب و قلم، دانشجو، ساکن مسافرخانه‌های غبار گرفته، از شهرستان آمده... اما جایی برای سکونت و تحصیل و مطالعه ندارد. به مسافرخانه شلوغی در ناصر خسرو پناه آورده است، جایی تنگ و تاریک و... بدون هیچ امکاناتی و تسهیلاتی، ساعات طولانی بحث و بسیاری از اوقات روز را باید در آن سرکند. در فضایی که هر شده از سروصدای بیرون... کم نور و کم هوا می‌باید مطالعه

درماندگی در پس پرده ای از هیاهو

مذاکرات جاری در سازمان ملل بهره گیرد. لاریجانی، فرستاده رژیم به سازمان ملل، در روز شنبه هفته جاری اعلام کرد که قوای نظامی پشتوانه سیاست خارجی رژیم است و او با اتکا بر بسیج تمام عیار وارد سازمان ملل شده است.

علیرغم های وهویی که حول بسیج نظامی تازه، به راه انداخته شد، اندکی نیز از ناتوانی و درماندگی رژیم کاسته نشده است. بسیج نظامی تازه بر ابعاد مشکلات گریبانگیر رژیم افزوده است. جنگ بیش از هر زمان دیگر، حضور اهریمنی خویش در هر خانه و کاشانه و کوی و برزن را به نمایش نهاده و بر مخالفت مردم دامن زده است. ماشین جنگی، بنا بر منطق و مکانیسم ذاتی آن قادر نیست دیرزمانی در جبهه ها درجا بزند. از طرف دیگر یک حمله گسترده، ضمن بی حاصل نمودن، به جنگ ابعاد خردکننده تازه ای خواهد داد و به شدت بر احتمال منطقه ای شدن آن خواهد افزود. در جازدن در پشت میز مذاکره در سازمان ملل نیز بیش از این میسر نیست. لاریجانی با تاخیر به سازمان ملل فرستاده شد و وقت کمی مقامات رژیم در مذاکره با خاورپرزو و کوئینار بیش از این امکان ندارد و فشار بین المللی بر جمهوری اسلامی را تشدید خواهد کرد. رژیم درمانده تر از هر هنگام دیگری است. این واقعیت باید مبنای تحلیل ما از شرایط کنونی قرار گیرد و برعزم ما برای تشدید حمله به این رژیم دیوسیرت و برچنگ طلبی اش بیفزاید.

بسیج نظامی رژیم با شدت ادامه دارد. در همه جا بگیر و ببند به راه انداخته اند. در همه کارخانه ها، دانشگاه ها، مدارس و ادارات برای اعزام اجباری به جبهه ثبت نام می کنند و گوشت های دم توپ را دسته دسته به جبهه می فرستند. مخالفت با اعزام اجباری به حدی است که عده بسیاری از دانشجویان از رفتن به دانشگاه خودداری می کنند، عده ای از شاغلین در فکر استعفا از محل کار خود هستند و مردم جوانان را پنهان می کنند تا به جنگ مزدوران رژیم نیفتند. بسیج اخاذی، از هم اکنون تأثیرات اقتصادی خود را به جانها ده است. مردم اگر پولی در بانک داشته باشند، می کوشند آن را بازپس گیرند تا رژیم بر پولشان چنگ نیفتد. در کارخانه ها و ادارات، میر غضب ها سربرج حاضر می شوند تا اخاذی کنند. حالت بسیج جنگی، بر قیمت کالاها و خدمات افزوده است و بحران اقتصادی را تشدید کرده است.

رژیم در شهرهای مختلفی مانور نظامی به راه انداخته است. مقامات حکومتی به این شهر و آن شهر سفر می کنند تا از گوشت های دم توپ سان ببینند. در هفته گذشته عراق اعلام کرد که جمهوری اسلامی ۲۵۰۰۰ نفر را در جبهه جنوب، در ناحیه ای مشرف به بصره، متمرکز ساخته است. خود عراق نیز همین تعداد را در بصره گرد آورده است.

جمهوری اسلامی علاوه بر این که دست زدن به یک حمله نظامی گسترده را از نظر دور نمی دارد، بر آن سراسر است که از بسیج نظامی و تمرکز بیشترین قوا در جبهه ها برای کسب امتیاز در

آئین نامه اعزام اجباری دانشجویان به جبهه

کلیشه زیر (برگرفته از روزنامه رسالت سوم آذر) حاوی مواد اصلی آئین نامه اعزام اجباری دانشجویان به جبهه است. بر اساس این آئین نامه همه دانشجویان پسر، که در سال چهارم تحصیل خود هستند، اجباراً باید به جبهه بروند و گرنه غایب محسوب شده و هیچ مدرکی به آنان داده نخواهد شد. فخرالدین دانش معاون جنگ وزارت فرهنگ و آموزش عالی در توضیح این موضوع گفته است: "به دانشجویان هیچ گونه مدرکی دایر بر ادامه و اتمام تحصیل داده نخواهد شد، مگر این که گواهی لازم از استاد پشتیبانی جنگ دانشگاه را ارائه بدهند."

آئین نامه اعزام اجباری باعث شده است که دانشجویان بسیاری از رفتن به دانشگاه خودداری کنند. رژیم به این آئین نامه به چشم نوعی کنکور "عقیدتی" تازه برای اخراج دانشجویان غیر مطلوب می نگرند. مخالفت با این آئین نامه در میان دانشجویان و در میان خانواده ها دامن گستر است.

تهران، سرگزازی جمهوری اسلامی: کلیه دانشجویان و دانش آموزان ۱۲-۱۳ ساله ای که در این اعزام به جبهه باید از روز شنبه ۷ آذرماه جاری به سمت پشتیبانی جنگ دانشگاه یا دانشگاه خود مراجعه و در پهنای لازم که در این دفتر موجود است را تکمیل کنند تا در ۲۷ آذرماه سال جاری به خدمت اعزام شوند.

آقای فخرالدین دانش معاون جنگ وزارت فرهنگ و آموزش عالی امروز در یک کنفرانس خبری ضمن اعلام این مطلب گفت: به دنبال دستورات حضرت امام و بنابه ضروریات پشتیبانی جنگ در امر دفاع مقدس اعزام گسترده تر نیروها و جهاد ملی مردم از طرف شورایی پشتیبانی جنگ آئین نامه طرح اعزام ۶ ماهه دانشجویان به جبهه ها تصویب و به وزارت فرهنگ و آموزش عالی ابلاغ شد.

متن این آئین نامه به شرح است:

۱. کلیه دانشجویان پسر دوره کارشناسی که مدت سه سال از زمان اعلام قبولی آن در کشور دانشگاهی و وزارت آموزش عالی گذشته و موظف به گذراندن ۹ ماه از خدمت وظیفه عمومی هستند، این مدت برای دانشجویان دوره ای کارشناسی، کارشناسی پایه و کارشناسی ارشد به مدت ۳ سال و کارشناسی ارشد پوسه همد که کارشناسی از زمان اعلام قبولی در آموزش عالی است.
۲. ادامه تحصیل کلیه دانشجویان فوق الذکر منوط به ارائه گواهی خدمت ۶ ماهه و یا دارا بودن مدارک مذکور در ماده ۵ این آئین نامه است.
۳. اعطای هرگز، گواهی دل بر تمام دوره های بالاتر از دپلم، کارشناسی، کارشناسی ارشد و کارشناسی ارشد منوط به انجام خدمت ۶ ماهه مذکور است.
۴. دانشجویانی که در موعده مقرر اعزام خود را به واحد بکار گرفته معمری سبانه عالم محسوب گشته و معسر مرافات مربوط به مرافات غالب و غیر مقررات وزارت فرهنگ و آموزش عالی فرموده غلظت خواهند بود.

۵. دانشجویان و ریز از انجام خدمت ۶ ماهه طرح فوق الذکر هستند.

الف. دارندگان کارت پایان خدمت.

ب. کسانی که در زمان اعزام برای خدمت ۶ ماهه مشمول معافیت های قانونی می باشند.

ج. افرادی که از زمان اعزام خدمت ۶ ماهه در دوران دانشجویی خود به مدت حداقل ۶ ماه در جبهه ها حضور پیدا کرده و این مدت به عنوان خدمت وظیفه آنان محسوب شده باشد.

د. دانشجویان بورسیه نیروهای مسلح و دانشجویانی که به نوبت خدمت سربازی آنان توسط قانون تعیین شده باشد.

۷. اعزام دانشجویان مشمول طرح در دو نوبت به قرار زیر صورت می گیرد:

- الف. دوره اول از ۱۶ آذر سال ۱۳۰۰ تا ۱۲۳۰ هجری سال.
- ب. دوره دوم از ۱۲ آذر سال ۱۳۰۱ تا ۱۲۳۰ هجری سال بعد.

۸. یک ماه اول هر دوره اعزام به آموزش نظامی اختصاصی دارد کلیه دانشجویان مشمول طرح موظفند دوره آموزش نظامی عمومی به مدت یک ماه را قبل از انجام خدمت ۶ ماهه طی کنند مدت آموزش علمی منضم به سربازداری پس از آن است.

۹. دانشجویان منضم به سربازداری و آموزش عالی به عنوان واحد دوسری برای دانشجویان مشمول می گردد.

۱۰. دانشجویان با توجه به وظیفه محوله دوره فرستاده های تخصصی رزمی را نیز طی خواهند نمود.

۱۱. تقسیم دانشجویان مشمول طرح بین سه پهنایسازان انقلاب اسلامی، اینس جمهوری اسلامی و جهاد سازندگی بمعده ساد پشتیبانی جنگ دانشگاه می باشد.

طرح به کشتن دادن جمعی دانشجویان در جنگ

یقه از صفح اول

وزیر فرهنگ و آموزش عالی نیز در یک مصاحبه مطبوعاتی که در کیهان ۲۸ آبان ماه درج شده است ابراز داشت: "دانشجویان دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی بر اساس مصوبه شورای عالی پشتیبانی جنگ در نیمه دوم دوران تحصیل به مدت شش ماه در جبهه های حق علیه باطل حضور می یابند."

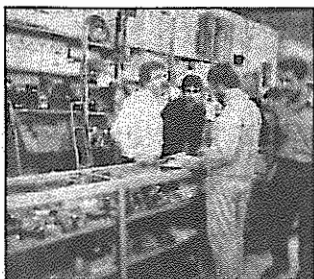
در مسابقه برای به کشتن دادن جوانان، دانشگاه آزاد اسلامی که هیات موسس آنرا خامنه ای، رفسنجانی، موسوی اردبیلی، سید حسین موسوی، سید احمد خمینی و عبدالله جاسبی تشکیل می دهد گوی سبقت را ربود. دکتر جاسبی رئیس دانشگاه آزاد اسلامی اعلام کرد: "کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد

جشن مطبوعاتی حزب سوسیالیست استرالیا

به روال هر ساله، امسال نیز فستیوال "کاردین"، جشن مطبوعاتی حزب سوسیالیست استرالیا در شهر سیدنی برگزار شد. در این جشن که برای تقویت مبارزه برای صلح و سوسیالیسم و جلب توجه افکار مردم استرالیا برگزار می شود، هواداران و اعضا سازمان ها و احزاب کمونیست و کارگری فعال در استرالیا با برپایی غرفه و اعزام هیات های سیاسی و هنری در برپایی باشکوه تر فستیوال "کاردین" مشارکت می کنند.

رفیق استیو ماورانتون، عضو کمیته مرکزی حزب سوسیالیست استرالیا در این جشن متن محکومیت سیاست تداوم جنگ و سرکوب و کشتار در جمهوری اسلامی را امضا کرد. بسیاری دیگر از اعضای کمیته مرکزی حزب سوسیالیست استرالیا نیز به رسمیت تشریفات هواداران سازمان فدائیان خلق در این فستیوال حضور یافته متن مزبور را به امضا رساندند.

گرانی کمرشکن، حاصل مبارزه! رژیم باگرافروشی

میلیون و چهارصد هزار تومان می‌فروختند تا آمدیم تصمیم بگیریم و پولش را تهیه کنیم ۱۲ روز طول کشید و روزی که مجدداً رفتیم با قیمت دو میلیون تومان مواجه شدیم."

*یکی از کسانی که دست‌اندرکار خرید و فروش و اجاره‌خانه است می‌گوید: کرایه‌خانه در این یک ساله صد درصد افزایش داشته است. اجاره آپارتمانی که سال گذشته همین موقع مثلاً ۲۰۰ هزار تومان و دیعه ۸ هزار تومان اجاره بوده، الان به ۲۵۰ هزار تومان و دیعه ۱۵-۱۶ هزار تومان اجاره افزایش یافته است. قیمت خرید و فروش خانه البته به این حد گران نشده ولی خانه‌ای که ۲ میلیون تومان بوده الان ۲ میلیون تومان شده است..."

آب‌ و دهاب

نرخ تاکسی دوتاچند برابر شده است. آژانس‌های تاکسی‌رانی که نرخ مخصوص به خود دارند "من ساکن قیطریه هستم. اتومبیل‌های آژانس این منطقه برای هر محل نرخ ثابتی دارند. یعنی از اینجا تا خیابان میرداماد ۸۰۰ ریال، تا سیدخندان ۱۰۰۰ ریال تا پیچ شیران ۱۲۰۰ ریال و از آنجا به بعد ۱۵۰۰ ریال و ۲۰۰۰ ریال..."

گرانی در مورد هر کالایی عمل می‌کند، هر چه خریدنی و فروختنی است از این "قانون" بی‌بهره نمی‌ماند. به‌برخی از دیگر اقلام هم اشاره کنیم:

"قیمت یک نوع کاموا بر اساس آنچه که روی آن نوشته شده، ۱۰۶ ریال، با دفترچه بیسج ۲۳۰ ریال و در بازار آزاد ۶۰۰ ریال است."

"قیمت نخ ژاپنی که تا قبل از عید کیلویی ۵۶۰ ریال بوده الان از طریق دولتی ۴۴۸۰ ریال توزیع می‌شود و نرخ آزاد آن ۵۵۰۰ ریال است..."

این کوشای است از حقیقت سانسور شده گرانی در ۸ ماهه گذشته و نتیجه اتربخشی مبارزه با گرانی به سبک جمهوری اسلامی.

کالنی ۸۴۰ ریال و روغنی آن کیلویی ۳۰۰ ریال بود طی همین هشت ماهه به ترتیب به ۷۵۰۰ ریال و ۲۷۰۰ ریال رسیده است.

دو حلقه لاستیک وانت نیسان که تا اردیبهشت ماه همین امسال ۱۲ هزار تومان بود الان به ۱۷ هزار تومان رسیده، که فروشنده فاکتور هم می‌دهد. در بازار لوازم یدکی اتومبیل، رینگ و پیستون که تا قبل از عید ۲۲۰۰۰ ریال فروخته می‌شد اکنون به ۷۰۰۰۰ ریال رسیده است.

تعمیر اساسی موتور پیکان مشروط به انصاف تعمیرکار- الان حدود ۱۷۰ تا ۱۸۰ هزار ریال هزینه در بر دارد که تا قبل از عید با صد هزار ریال انجام می‌شد.

ظروف آلومینیوم که دو سال قبل کیلویی ۳۵۰ ریال بود به کیلویی ۲۸۰۰ ریال رسیده است. تعویض موتور یک بیخچال داخلی ۸۰ هزار ریال هزینه در بر دارد."

مسکن

*کارمند بازنشسته دولت: "دو هفته پیش که دنبال خانه می‌گشتم، خانه کلنگی سه طبقه‌ای در خیابان ابوسعید را دیدیم که یک

افزایش یافته و افزایش بهای کالاهای مشمول طرح نیز تلاش مامورین را "خنقی" کرده است. روزنامه کیهان می‌نویسد: "اما از سوی دیگر قیمت کالاهایی که مشمول طرح نبودند و نیستند به طور سرسام‌آوری، افزایش یافت..." "واقعا مثل اینکه مغازه‌دارها می‌خواهند حالا که نمی‌توانند این اجناس را گران بفروشند با گرافروشی بقیه اجناس جبران کنند." ملاحظه می‌شود که سخن تنها بر سر مغازه‌دارهاست و نه تجار!

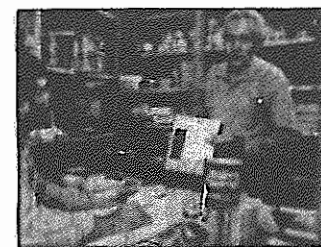
روح گزارش کیهان دولتی بر آن گواهی دارد که از ۶ ماهه و یا ۸ ماهه اخیر و درست به موازات پیچ‌ها و اطلاعات رسمی در عرصه مبارزه با گرانی، گرانی فوق‌العاده افزایش یافته است. کیهان می‌افزاید: "مردم می‌گویند که گرانی را در این چند ماهه باید جدی‌تر تلقی کرد و آن را از زاویه‌های جدیدی نگرست، زیرا روند افزایش قیمت‌ها در این مدت شتاب بیشتری گرفته است و قیمت‌ها آخرین رکوردهای خود را شکسته‌اند و همچنان به پیش می‌روند." به چند نمونه در این رابطه توجه کنید:

"یک نوع رنگ ساختمانی که تا دی‌ماه سال گذشته نوع پلاستیک آن

در خصوص سبک و روال جمهوری اسلامی در مبارزه با گرافروشی پیش از این بسیار نوشته‌ایم. برای ارائه تصویری هر چه ملموس‌تر در زمینه گرانی و نحوه مبارزه با آن بی‌مناسبت نیست به افق‌یر رژیم در خصوص "دستاوردهای طلایی" مبارزه با گرافروشی بپردازیم تا باز یافته‌های اجتماعی خود را از رنج و مصائبی که زندگی در سایه حکومت خمینی با خود به یدک می‌کشد، ملموس‌تر سازیم.

روزنامه دولتی کیهان، طی گزارشی تحت عنوان "نگاهی به کم و کیف اجرای طرح مبارزه با گرافروشی" نمودهای این مبارزه را تا آنجا که کیوتین سرکوب، کلمات را سربیده، ارائه نموده است. گزارش‌های دریافت شده از داخل کشور، که عمدتاً در نشریه بازتاب یافته‌اند، تصویری واقعی - و در عین حال غیر قابل‌باور - از کم و کیف گرانی و تورم در همین ارائه کرده‌اند، اما اعترافات رسمی و منتشر شده خود رژیم - حتی با چشم‌پوشی از شیوه کوچک کردن حقایق از سوی رژیم - می‌تواند در شناخت مشکلات و نارسایی‌های اجتماعی کشور و از جمله در خصوص گرانی موثر واقع شوند. نیاز به تذکر دارد که آمار و ارقام ارائه شده در این مختصر، جملگی از کیهان دولتی ۴ و ۵ آذرماه نقل شده‌اند.

دور جدید طرح مبارزه با

گرافروشی از اوایل تیره‌ماه سال جاری آغاز گردید و تا لحظه کنونی در مسیر خود بارها متوقف و مجدداً از سر گرفته شده است. حاصل عملی این مبارزه بنابه اعتراف روزنامه نامبرده، مجازات ۲۰ هزار واحد صنفی و چند درصد کاهش در بهای چند قلم کالا بوده است. در چارچوب طرح، ۲۷ نوع کالا از زمره کالاهای مشمول طرح معرفی شده‌اند، حال آنکه بهای دیگر کالاها بطور مداوم

کرایه خانه در یک سال گذشته صد درصد افزایش یافته است. اجاره آپارتمانی که سال گذشته همین موقع ۲۰۰ هزار تومان و دیعه ۸ هزار تومان اجاره بوده، الان به ۲۵۰ هزار تومان و دیعه ۱۵-۱۶ هزار تومان اجاره رسیده است. قیمت نان یکسکه ۱۳۶۶

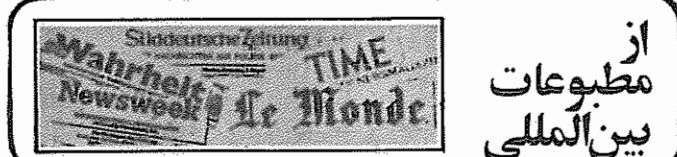
و یلاهای متعلق به قشر متوسط رفه و نیز قشر فوقانی، یعنی پایگاه رژیمند. اینکه آنها دارایی خود را از دست داده اند، می تواند زمانی پایه قدرت صدام حسین را به خطر افکند.

برای رسیدن به خیابانهای شلوغ تر، باید از شط العرب حدود دوتا سه کیلومتر به سمت داخل شهر رفت. اما در اینجا نیز به زحمت می توان از زندگی عادی شهری سخن گفت. توپخانه ایران، سوق (بازار) را هم هدف قرار می دهد. هربار باران کشته و مجروح می دهد. به زحمت می توان تشخیص داد کدام خانه ها را جنگ ویران کرده و کدام یک به علت به حال خود رها شدن، مخروبه اند. عرضه کالا در بازار زیاد نیست، اما گوشت و سبزیجات باندازه کافی وجود دارد. دهقانان، که اکثر اشیه اند، در اینجا به سیاق صدها سال پیش می زنند. زنان در چادرهای سیاه پوشیده اند. مردان که اکثرا مسن اند، قلیان می کشند، جای می نشینند و به بازی تاس مشغولند.

به یکی از سه بیمارستان شهر می رویم. دور روز پیش تر، یک گلوله توپ ایرانی به یکی از اتاقهای عمل خورده است. در تابستان، یک جراح جوان در حمله ای جان خود را از دست داد. چند روز پیش زنی را به بیمارستان آورده اند که ترکش، آرنج او را متلاشی کرده است. در کنار او در سالن، دختر جوانی خوابیده است که از ناحیه شکم جراحت دارد، در اتاق دیگری، مردی، پدر خانواده ای که هنگام خرید از بازار مورد اصابت قرار گرفته است. زنی که به سختی مجروح شده است در کنار او قرار دارد.

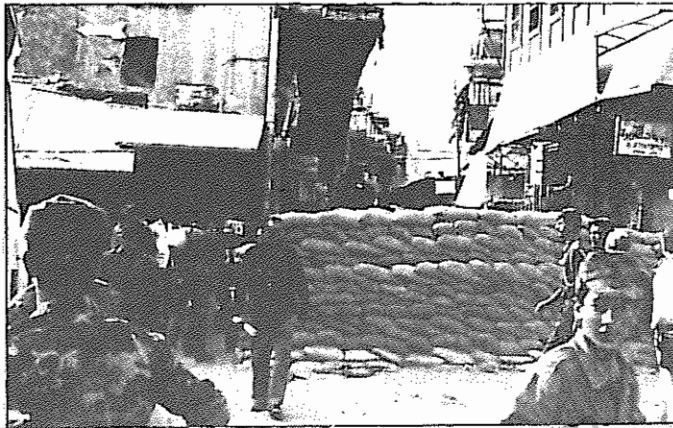
به نظر عجیب می رسد، اما در بصره هنوز ساختمان می سازند. فرودگاه بین المللی جدید آنها بی که آن را دیده اند می گویند بسیار باشکوه است. اخیرا به عراقی ها تحویل داده شد. فرودگاه، متروکه و بلا استفاده مانده است. زیادهم به سمت آن شلیک نشده است. شاید ایرانی ها به پیروزی و تصرف فرودگاهی سالم امید بسته اند. یک شرکت آلمانی هنوز مشغول تکمیل تقاطع اتوبان بصره است. یک مدیر شرکت می گوید: "ما با این پروژه حتی مخارج خود پروژه را هم نمی توانیم تامین کنیم، اما با تکمیل آن، لااقل کسری را کاهش می دهیم."

آیا دیگر ایرانی ها نیازی به تصرف بصره دارند؟ این سوالی است که در عراق برخی ناظران نظامی از خود می کشند، زیرا هر نقطه شهر در

از
مطبوعات
بین المللی

گزارشی از بصره

بصره در حدود ۱/۲ میلیون نفر جمعیت داشت. یک سال پیش جمعیت آن هنوز ۸۰۰ هزار نفر بود. آخرین شماری در اکتبر امسال حاکی از اقامت ۵۰ هزارتن در این شهر است. از هنگام آخرین حملات ایران، صدها هزار نفر شهر را ترک کرده اند. حاکم عراق همه جا حضور دارد. عکسهای او در سالن و رستوران هتل شط العرب آویخته شده است. فضای هتل مشابه با فضای جبهه است که عقب ترین خط آن در ۵۰ متری آن سری جاده ساحلی، از کنار رودخانه می گذرد.

ورودی سالن هتل را حفاظی بتونی در برابر ترکش خمپاره پوشانده است. بر این حفاظ این شعار به چشم می خورد: "با صدام حسین، بصره همواره خواهد ماند."

هنوز باید ماند و دید این شعار درست است یا نه. از آغاز جنگ، سراسر بصره در تیررس توپخانه ایران است که برد آن به ۴۲ کیلومتر می رسد. از کرانه غربی شط تا حدود سه کیلومتر به سمت مرکز شهر، خیابانهای پهن، متروکه اند. بسیاری ساختمانها آسیب زیادی دیده اند. سکونت در اینجا خطرناک است.

عراقی ها در اینجا بطور پراکنده مواضع با کیسه های شن احداث کرده اند. اما اگر ایرانی ها برخلاف انتظار بتوانند با امواج بزرگ انسانی از شط بگذرند، هیچ چیز نخواهد توانست آنها را در این سو متوقف کند. اکثر خانه های متروکه،

است؛ واقعا هم در امتداد مسافت تقریبا سه کیلومتری میان هتل شط العرب و هتل شرایتون تقریبا صد کشتی لنکر گرفته اند که عملا از آغاز جنگ در اینجا هستند. راه خروج آنها مسدود است. توسط ایران. هتل شرایتون هم هنوز وجود دارد، اما از هنگام بهار بسته است. آثار شلیک نشان می دهد این هتل در تیررس مستقیم توپخانه ایران قرار دارد.

آنجایی که کشتی های زنگ زده باری مواضع به اصطلاح طبیعی بر سر راه هجوم ایرانی ها ایجاد نکرده اند، سیم های خاردار به آب انداخته اند. در ساحل، کیسه های شن و سنگرها به روشنی از این حکایت می کنند که بصره به شهر جنگی تبدیل شده و عراقی ها عملا هر روز انتظار حمله جدید ایرانی ها را می کشند. عراقی ها حداقل ۱۰۰ هزار نفر از نیروهای منظم خود را در پیرامون بصره مستقر کرده اند. علاوه بر این، بسیاری از واحدهای "جیش الشعبی" ("ارتش خلقی") که نوعی نیروی دفاعی منطقه ای است به بصره انتقال یافته اند. بر اینها باید نیروهای کماندویی کارد رئیس جمهوری را نیز افزود. آنها وظیفه دارند هر جا که جبهه شکسته شود، خلأ را دوباره پر کنند.

بصره امروز شهری است که بخشی از آن خالی از سکنه است. از جلای سابق، از خانه های به سبک شرقی و باغهای نخل کمتر چیزی باقی مانده است. در آغاز جنگ در سال ۱۹۸۰،

رژیم خمینی باز در شیپور بسیج می دم. بازمی خواهند فوج انسان برای فرستادن به مسلخ گرد آورند. باز هم سخن از تدارک حمله به بصره است. ماهواره های آمریکایی خبر از تمرکز نیروهای جمهوری اسلامی در شرق این شهر داده اند. گزارشها حاکی از حضور ۲۵۰ هزار نفر نیرو از هر یک از دو طرف در جبهه بصره است. بصره، چه خونهای بی شماری که برای تصرف این خاک ریخته نشده است! در بصره چه می گذرد؟ هاپکو فلوتاو، خبرنگار روزنامه زوددویچه تسایونگ چاپ آلمان فدرال، در اوایل نوامبر از این شهردیدن کرده و مشاهداتش را در گزارشی نکاشته است. فشرده این گزارش را که از دید یک ناظر غربی نوشته شده و در شماره دوم دسامبر روزنامه مزبور به چاپ رسیده، درج می کنیم.

* * *

اگر از دور بنگریم، به نظر می رسد در بصره، شهر بندری بزرگ واقع در جنوب عراق، بر کرانه شط العرب، که فرات و دجله بدان می ریزند، همه چیز رویه راه است. جزوه راهنمای منتشره از سوی دفتر دولتی جلب سیاحان، از بصره به عنوان "مرکز مهم تجاری" سخن می گوید که صدها کشتی در بندر آن پهلو می گیرند. روزنامه انگلیسی زبان بغداد از روزی که نزدیک آکبی حاوی شماره تلفن هتل بصره شرایتون که درست در کنار رود واقع شده است، چاپ می کند.

اما در هشتمین سال جنگ خلیج، واقعیت چهره کاملا دیگری دارد. برای رفتن به بصره، اجازه مخصوص لازم است، و وزارت اطلاعات در بغداد مصر است که مسافت تقریبا ۵۰ کیلومتری تا بصره در شب طی شود. علت این امر، حملات ایران موسوم به کربلای ۴ و ۵ است که در ۲۴ دسامبر ۱۹۸۶ و ۹ ژانویه ۱۹۸۷ آغاز شدند؛ اگرچه حمله ایران توسط عراقی ها دفع شد، اما بصره از آن هنگام زیر آتش مداوم ایرانی ها است. به نظر می رسد مقامات بغداد اقامت بازدید کنندگان خارجی را در بصره به هنگام شب خطرناک می دانند.

جلای غبار گرفته

وقتی پس از سفر ۶ ساعته شبانه به شهر می رسم، به صبحگاهی به تدریج از میان می رود. ما در کرانه غربی شط العرب از جاده ساحلی عبور می کنیم. کم کم معلوم می شود که جزوه مخصوص توریستها به چه لحاظ درست گفته

ترکيه : انتخابات به سبک اوزال

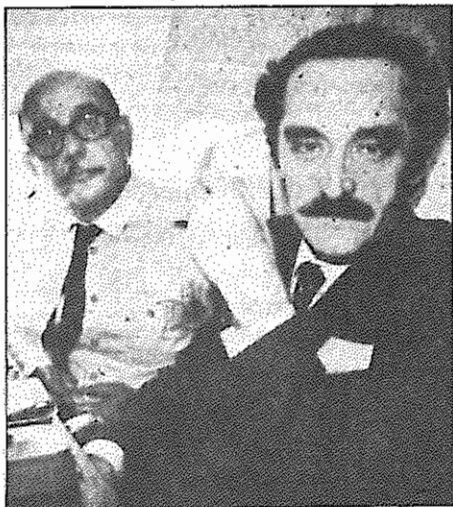
✱ اوزال با ۳۵ درصد آرا اکثریت کرسی های پارلمان را به دست آورد

✱ مقامات رژیم آنکارا هنوز به کوتلو و سارگین رهبران حزب کمونیست متحد اجازه ملاقات نداده اند

در آنکارا خبرگزاری آنا تولى اعلام کرد حیدر کوتلو و نیهات سارگین بنابه تصمیم دادستانی محاکمه خواهند شد. پیش از آن، نصرت دمیرال دادستان "دادگاه امنیت دولتی" اعلام کرده بود بازداشت کوتلو و سارگین یک هفته دیگر ادامه خواهد یافت. همزمان با این اخبار در آنکارا منابع مطلع اظهار داشتند رژیم احتمالاً درصد است کوتلو و سارگین را از کشور اخراج کند. این کار طبق قوانین ترکیه ممنوع است.

در حالی که هنوز به کوتلو و سارگین اجازه ملاقات با وکلای مدافعشان داده نشده است، به دو نماینده پارلمان اروپا اجازه داده شد تنها از پشت دریچه شیشه ای کوچکی کوتلو و سارگین را ببینند.

در هفته گذشته بدنبال بر سر بردن ۵ روز در بازداشت پلیس، کوتلو و سارگین به بند اسلی بازداشتگاه دادگاه امنیتی ترکیه انتقال یافتند. موج همبستگی بین المللی با رهبران دستگیر شده کمونیستهای ترکیه ادامه دارد. در پاریس کنفره بین المللی "دوستان ترکیه" در بیانیه اختتامیه خود آزادی فوری کوتلو و سارگین و تضمین حق فعالیت قانونی کمونیستها در ترکیه را خواستار شدند. در این کنفره، سیاستمداران، دانشمندان و رهبران سندیکیایی از ۱۵ کشور شرکت داشتند.

کوتلو (سمت راست) و سارگین در هواپیما هنگام پرواز به آنکارا

در حالی که دستگیری و ادامه بازداشت حیدر کوتلو و نیهات سارگین، رهبران حزب کمونیست متحد ترکیه، نقاب از چهره، "دمکراسی" در ترکیه برگرفته است، انتخابات پارلمان این کشور طبق قانون دست بخت حزب "مام وطن" تورکوت اوزال نخست وزیر ترکیه برگزار شد. حزب اوزال در این "انتخابات" اندکی بیش از ۳۵ درصد آرا را به دست آورد. درست همین حد در قانون انتخابات به عنوان "حد نصاب" برای کسب اکثریت مطلق در پارلمان تعیین شده بود. بدین ترتیب اوزال با یک سوم آراء، دوم کرسی ها را به خود اختصاص داد! حزب سوسیال دمکرات مردمی به رهبری اردال اینونو ۲۴/۷۷ درصد آرا را بدست آورد و در پارلمان آینده حدود ۱۰۰ کرسی خواهد داشت. حزب "راه درست" سلیمان دمیرال نخست وزیر پیشین با ۱۹/۲۷ درصد آرا توانست در حدود ۶۰ نماینده به مجلس بفرستد. هیچکدام از احزاب دیگر نتوانستند از سد ۱۰ درصد آرا که به عنوان حداقل تعیین شده بود گذشته، در به پارلمان نماینده بفرستند. در نتیجه حزب "چپ دمکراتیک" به رهبری بلند اجوبیت نخست وزیر پیشین و نیز حزب فاشیستی تورکش رهبر "کرکهای خاکستری" بیرون از پارلمان ماندند. اجوبیت اعلام کرد از سیاست کناره خواهد گرفت.

مدال جهل و قساوت

زمانی، دؤخیمان خمینی فیلمی را از تلویزیون نشان دادند که در آن، زنی حزب الهی به فرزند انقلابی اش می گفت تو باید تیرباران شوی، زیرا "کافر" و "مفسد"ی. دیکتاتورها به هم شباهت زیادی دارند. عکس، صدام حسین را نشان می دهد که مشغول اعطای مدال به مردی است که پسرش را کشته است. گناه پسر، این بوده که نمی خواسته به جبهه برود.

جهل و قساوت، این است آنچه خمینی و صدام حسین ها ستایش و تقدیر می کنند.

از هنگامی که شورای امنیت در ژوئیه دو طرف را به آتش بس فوری فراخواند، ایرانی ها در پشت جبهه جنگ تمرکز تازه ای سازمان داده اند. حملات هوایی مداوم عراق به خطوط تدارکاتی، تأسیسات صنعتی و نیروگاه اتمی بوشهر ایران، اگر چه به ایرانی ها ضربات سنگینی وارد کرده، اما آنها را از تلاش برای تعیین نظامی سرنوشت جنگ در جبهه زمینی باز نداشته است. این تلاش از نظر بسیاری ناظران دورنمای موفقیت ندارد. ارزیابی عمومی این است: "ایران نمی تواند جنگ را ببرد، عراق نمی تواند جنگ را ببازد."

وقتی هنگام بعد از ظهر، از بصره در جاده چهارخطی غرب دجله، در نزدیکی مرز ایران، به عراق باز می گردیم، ابعاد استحکامات عراق به چشم می خورد. تقریباً همه مسافت ۱۵۰ کیلومتری از بصره تا شهری در شمال غربی آن، به یک پادگان می ماند. در اینجا فقط اتومبیل های نظامی رفت و آمد می کنند. در امتداد جاده، یک خاکریز دفاعی ساخته اند. کارشناسان نظامی می گویند این آخرین خط از سه خط دفاعی است که عراق در مقابل ایرانی ها ساخته است. دجله، آخرین مانع را تشکیل می دهد، مانعی طبیعی. علاوه بر این، عراقی ها میان دجله و مرز ایران، یک دریاچه مصنوعی به طول ۳۰ کیلومتر و عرض یک کیلومتر ایجاد کرده اند. این همان دریاچه مامی است که وجود آن در آخرین نبردها در زمستان کک کرد که حمله ایرانی ها ناموفق بماند (با اینکه ایرانی ها در یک جا از دریاچه گذشته و در ساحل غربی آن یک سربل ایجاد کردند).

جنگ خلیج اکنون بیش از جنگ دوم جهانی به طول انجامیده و بیش از مجموع جنگهای اعراب و اسرائیل، کشته و مجروح داشته است.

هر زمان دلخواه در تیررس ایرانی ها است. علاوه بر این در جنوب، یک سال ونیم پیش شبه جزیره فاو به تصرف دشمن درآمده است. البته از آنجا ایرانی ها به علت باتلاقی بودن منطقه به زحمت می توانند حمله ای را آغاز کنند، اما تصرف فاو در بصره به این احساس عذاب آور دامن می زند که شهر به حالت نیمه محاصره است. ظاهراً ایرانی ها هنوز این طرح را دارند که با تصرف بصره، نه تنها این شهر، بلکه صدام حسین نیز سقوط کند، و بدین ترتیب پایان قطعی جنگ فرا رسد.

یک وابسته نظامی غربی در بغداد می گوید: "جنگ در خلیج، باعث شده است که ما جنگ خلیج را فراموش کنیم." وی یادآوری می کند که تعیین سرنوشت جنگ خلیج تنها در امتداد جبهه ۱۲۰۰ کیلومتری میان خلیج در جنوب و کردستان در شمال است. در حالی که توجه اصلی افکار عمومی در نیم سال گذشته به جنگ در خلیج معطوف بود، در حالی که هر گلوله شلیک شده به سوی یک نفت کش و کشتی باری از سوی رسانه ها به دقت ثبت شد، هر روز، تقریباً بدون اطلاع افکار عمومی جهان، در جبهه زمینی شاری کشته می شوند. ایرانی ها در سراسر جبهه جنگ را گرم نگه داشته اند. از همه آنچه در این تابستان روی داد، تنها بخشی به اطلاع همگان رسید. در گزارشهای رسیده از بغداد آمده است عراقی ها حداقل ۲۰۰ روستای کردنشین را در شمال با خاک یکسان کرده اند. ساکنان روستاها، به سایر مناطق کشور فرستاده شده اند. بسیاری را به جنوب، به نزدیکی شهر ناصریه، و مناطق بازهم جنوبی تر در مرز عربستان سعودی برده اند. واکنش سعودی ها، مین گذاری مرزهایشان با عراق بوده است.

میخائیل گارباجف پیش از آغاز مصاحبه با تام بروکار
خبرنگار ان.بی.سی

مصاحبه

شبکه تلویزیون ان.بی.سی آمریکا با میخائیل گارباجف

بقیه از صفحه آخر

امکان راه حل‌های به موقع سیاسی است، بازی خطرناکی است. اما مهمترین نکته این است: حال که خلقهای ما اراده خود را بیان می‌کنند، چرا باید مطابق اراده و منافع این یا آن گروه از افراد و یا حتی این یا آن قشر در این یا آن کشور عمل کنیم. این، دموکراسی نیست. یک اقلیت، نباید اراده خود را به اکثریت تحمیل کند. دموکراسی یعنی اکثریت.

گارباجف اظهار داشت اتحاد شوروی نیز به تحقیقات پایه‌ای در مورد عرصه‌هایی که در آمریکا مشمول تحقیقات ابتکار دفاعی استراتژیک است، می‌پردازد، اما دست به اجرای برنامه‌ای مشابه با "جنگ ستارگان" نخواهد زد و آمریکا را فرامی‌خواند که چنین برخوردی داشته باشد. در غیر این صورت، اتحاد شوروی پاسخی خواهد یافت که ده و یا حتی صدبار ارزان‌تر خواهد بود. در این صورت گناه این امر به تمامی متوجه دولت آمریکا خواهد بود.

استراتژیک (جنگ ستارگان - م.م.) به عنوان شرط کاهش موشکهای قاره‌پیما دیگر چندان مهم نیست؟ "دبیر کل ح. ک.ا. ش. پاسخ داد:

"کمان می‌کنم مسئله ابتکار دفاعی استراتژیک موضوع مذاکرات نیست. ما درباره سلاحهای تهاجمی استراتژیک، حدود و سقفهای مربوط به آن مذاکره خواهیم کرد... مادر باره رعایت اکید قرارداد منع سیستم‌های ضد موشکی نیز گفتگو خواهیم داشت." گارباجف در پاسخ این سؤال خبرنگار که آیا می‌توان از موشکهای قاره‌پیما به میزان ۵۰ درصد کاست و ابتکار دفاعی استراتژیک را مسئله‌ای جداگانه قلمداد کرد، اظهار داشت: "موضوع خود را روشن و صریح بیان می‌کنیم: ما در مرحله اول با رعایت اکید قرارداد منع سیستم‌های ضد موشکی آماده کاهش ۵۰ درصدی هستیم. تا آن حدی که ابتکار دفاعی استراتژیک مغایر با قرارداد منع سیستم‌های ضد موشکی نباشد، آمریکا می‌تواند به عمل و پژوهش بپردازد."

گارباجف سپس به این سؤال که آیا آسان‌ترین راه حل، از میان بردن ضرورت "جنگ ستارگان" از طریق کاهش موشکهای قاره‌پیما نیست، گفت که خود دقیقاً همین پیشنهاد را در ریکیاویک به ریگان کرده است. گارباجف افزود: "اگر موشکهای میان برد و برد کوتاه را برچینیم و آماده باشیم در مرحله اول ۵۰ درصد سلاحهای تهاجمی استراتژیک را از میان برداریم و سپس سلاحهای هسته‌ای را به کلی محو کنیم، دیگر چه نیازی به نظامی کردن فضا داریم؟..." دبیر کل ح. ک.ا. ش. اظهار داشت این یک توهم است که در آمریکا کمان می‌کنند با برتری ظاهری در تکنولوژی کامپیوتر می‌توانند در فضا رخنه کرده به برتری نظامی دست یابند. چنین تلاشهایی در گذشته همواره عقیم مانده‌اند. گارباجف گفت ابتکار دفاعی استراتژیک چیزی نیست جز بی‌ثبات کردن اوضاع در جهان با عواقب غیرقابل پیش‌بینی. وی افزود:

"تکیه بر تکنیک، که منافی

کرد. گارباجف تاکید کرد در مذاکراتش با ریگان درباره بحرانهای منطقه‌ای در آمریکای مرکزی، جنوب آفریقا، خاور نزدیک و خلیج فارس نیز گفتگو خواهد داشت. وی در مورد کوبا و نیکاراگوئه گفت: "ما مناسباتی را که با این کشورها داریم، نه تنها ادامه خواهیم داد و حفظ خواهیم کرد، بلکه گسترش و بهبود خواهیم بخشید." دبیر کل ح. ک.ا. ش. افزود وقتی انسان می‌شنود که نیکاراگوئه امنیت آمریکا را تهدید می‌کند، خنده‌اش می‌گیرد.

حقوق بشر

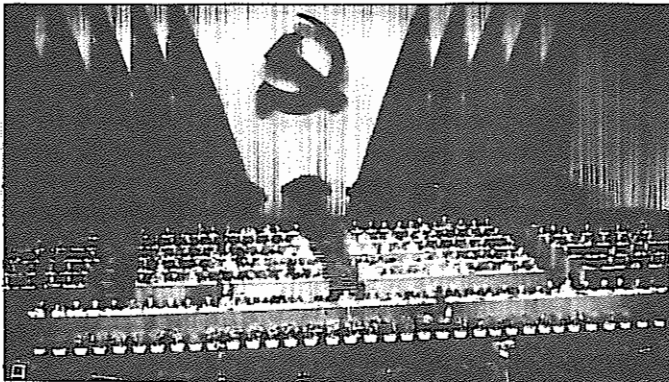
خبرنگار ان.بی.سی مسئله حقوق بشر در اتحاد شوروی" را طرح کرد. گارباجف پاسخ مفصلی به این سؤال داد. وی از جمله گفت:

"ما از سالهای پیش، از بیش از ۵۰ سال پیش، دیگر بیکار نداریم. دولت، تحصیل رایگان را تضمین می‌کند. دولت و جامعه بهداشت و درمان رایگان را تامین می‌کنند. دولت به میزان وسیعی به امر تامین مسکن زحمتکشان می‌پردازد... درآمد ملی ما کمتر از ایالات متحده است. نسبت درآمد ملی به جمعیت نیز کمتر است. اما تامین اجتماعی در جامعه ما بسیار عالی‌تر از جامعه شاست... در سال ۱۹۴۴ فرانکلین دلنو روزولت قانون حقوق اقتصادی و حقوق اجتماعی - اقتصادی را مطرح کرد. قانون جالبی بود، اما در بایگانی کنگره باقی ماند... آمریکا حقوق اجتماعی - اقتصادی را به رسمیت نمی‌شناسد، اسناد بین‌المللی مربوط به این عرصه را امضا و تنفیذ نمی‌کند و از این رو در سراسر جهان مورد انتقاد

قرار می‌گیرد." گارباجف در مورد مسئله صدور اجازه خروج از کشور برای شهروندان شوروی گفت: "در آمریکا و کانادا مهاجرین از مکزیک و سایر کشورها را با میل و رغبت نمی‌پذیرند، چرا که گویا سطح پایینی از تخصص دارند. اما زمانی که در سالهای ۷۰ شمار متقاضیان خروج از اتحاد شوروی زیاده‌تر از همیشه شده بود، یکی از مقامات عالی‌رتبه دولت شما گفت مسئله نیاز آمریکا به ریاضی‌دانان به میزان ۵۰ درصد از قبل اتحاد شوروی حل شده است. آمریکا از این طریق، یعنی معرفی خود به عنوان مدافع فعال حقوق بشر، می‌خواهد مسئله خود را حل کند و نوعی هجوم مغزها را سازمان دهد. اما ما از خود دفاع می‌کنیم... ما مرکز نخواهیم پذیرفت که مردم را برای خروج از کشور ما تهییج کنند." گارباجف در پاسخ به این پرسش که آیا در آینده قابل پیش‌بینی، در اتحاد شوروی به جز حزب کمونیست احزاب دیگری نیز ایجاد خواهند شد، گفت: "به نظر من این ضرورت وجود ندارد، و این نظر جامعه ما نیز هست. دگرگونی‌هایی که امروز در کشور ما انجام می‌گیرند، دگرگونیهای عمیق در برگیرنده اقتصاد، سیاست، عرصه دموکراسی و عرصه‌های فکری و اجتماعی، همه به ابتکار ح. ک.ا. ش. صورت می‌پذیرد. در کشور ما فضای جدیدی ایجاد شده است، فضای صراحت و گشایش. ما برنامه‌هایی برای پیشبرد باز هم بیشتر روند دموکراتیزه کردن و علنیت داریم. این همه به ابتکار ح. ک.ا. ش. انجام می‌گیرد. حزب، آتش انتقاد را به روی خود کشود. دموکراسی یعنی همین."

سیزدهمین کنگره حزب کمونیست چین و مشی اصلاحات

مقاله ای از هفته نامه شوروی "عصر جدید" شماره ۴۶ سال ۱۹۸۷، نوشته اوگنی سواستیانف

ساختمان سوسیالیسم انجام می گیرد.

استراتژی رشد

وظیفه کنگره ۱۲، بازبینی و جمع بندی تجربه کسب شده در روند اصلاحات طی ۹ سال گذشته و تدوین استراتژی رشد برای آینده بود. در گزارش کمیته مرکزی که توسط زائوزیانگ دبیر کل موقت ارائه شده، آمده بود که رویدادها، درستی سیاست اتخاذ شده از سوی پلنوم سوم در سال ۱۹۷۸ را به اثبات رسانده اند.

احکام تئوریک کنگره و برخورد آن به مسائل مبرم چین، در سه نتیجه گیری اصلی بیان شدند.

نتیجه گیری نخست از این قرار است که مارکسیسم به مثابه دانشی دیالکتیکی "نیازمند بازبینی مضمونی است". زائوزیانگ اظهار داشت در روند ساختمان جامعه نوین، "از برخی اصول پیشینیان ماکه حاوی عناصر تخیلی مبتنی بر محدودیت های تاریخی آنها بوده اند، باید بطور ناکزیر دست کشید و برداشتهای جزم گرایانه از مارکسیسم و اندیشه های نادرست منسوب بدان را رد کرد. تئوری سوسیالیسم علمی باید در پرتو تجارب نوین تکمیل یابد."

در کنگره گفته شد حزب کمونیست در آینده نیز خواهد کوشید مارکسیسم را با واقعیات موجود در کشور پیوند دهد و از این طریق، سوسیالیسمی با جنبه های ویژه چینی بسازد. حزب کمونیست چین بار دیگر به اشتباهات چپ روانه خود در گذشته که "مانع رشد نیروهای مولده و تولید سوسیالیستی کالا بودند" اذعان کرد. گفته شد که انحرافات هنوز در حزب وجود دارند. بزرگترین خطر را

کرده است. مواردی از سودجویی، ارتشا و اختلاس، در اموال دولتی گزارش شده است.

از اواخر دهه ۷۰، پکن سرمایه گذاری های خارجی را تشویق کرد. حوزه های اقتصادی ویژه ای برای سرمایه گذاران خارجی ایجاد، و به آنها در احداث واحدهای مختلف در خاک چین حقوق گسترده ای اعطا شده است. این سیاست به ثمر نشسته است. کافی است ذکر کنیم که در سالهای ۸۰، چین بیش از ۵۵ میلیارد دلار به صورت اعتبار و سرمایه گذاری مستقیم دریافت کرده است. از این مبلغ، تا کنون ۲۲ میلیارد دلار به مصرف رسیده است.

در حدود ۱۴ هزار واحد تجهیزات مدرن به ارزش ۱۲ میلیارد دلار وارد شده و در مورد احداث ۸۹۰۰ واحد با شرکت سرمایه خارجی توافق به عمل آمده است. ناظران اقتصادی می گویند صنایع جدید از قبیل تولید کامپیوتر و دستگاههای تلویزیون رنگی به کمک سایر کشورها در چین احداث شده است. صنایع هواپیماسازی و اتومبیل سازی مدرنیزه شده و رشد صنایع شیمیایی، متالوژی، آهن و نیرو و نیز بخش حمل و نقل به جریان افتاده است.

اما در چین این را می دانند که از درهای باز، ایدئولوژی بورژوایی نیز وارد می شود. برخی از مردم، که اکثرا از جوانانند، کم کم در مورد برتری های سوسیالیسم ابراز تردید می کنند. انحراف چپ، از اینها هم جری تر است. منحرفین، از پذیرش اندیشه های نو در سیاست اقتصادی حزب سرباز زده، بردگ های کهنه شده ایدئولوژیک پای می فرزند. در کشور بحثهای داغی درباره مسائل مبرم

سیاسی سوسیالیستی به عمل می آید.

دستاوردها و مسائل

شاید هنوز زود باشد که درباره نتایج نهایی حکم دهیم. اما یک نکته روشن است: مسائلی که در کنگره طرح شدند، بازتابی بسیار فراتر از مسائل بلافصل کمونیستهای چین دارند.

سیزدهمین کنگره را می توان در یک کلام کنگره اصلاحات نامید. ۹ سال پیش، با سومی پلنوم یازدهمین کمیته مرکزی در سال ۱۹۸۷، چین مشی اصلاحات را در پیش گرفت. در سالهای پس از آن، در عرصه های هر چه بیشتری از زندگی داخلی و فعالیت سیاسی خارجی، اصلاحاتی به اجرا درآمد.

اجرای نظام قراردادهای در روستا، انتقال بخش اعظم ماشین آلات کشاورزی به دهقانان برای مصرف انفرادی آنها، لغو تمرکز خرید اکثر محصولات کشاورزی توسط دولت، اعطای حق عرضه کالاهای اضافی به بازار به دهقانان و اقداماتی دیگر، مشوق تولید کشاورزی شده است.

طی دوره برنامه پنج ساله قبلی (از ۱۹۸۱ تا ۸۵)، حجم کشاورزی به طور متوسط سالیانه ۸/۱ درصد افزایش یافته است. برداشت غله و سایر محصولات، رکوردها را شکسته است. توزیع مواد غذایی در میان اهالی شهرها به میزان قابل توجهی بهبود یافته و بر درآمد واقعی جمعیت شهری سالانه ۱۴ درصد افزوده است.

در عین حال، به زودی توان واحدهای کوچک دهقانی برای ادامه افزایش تولید قطعا به پایان خواهد رسید. محصول غله در سالهای ۱۹۸۵ و ۱۹۸۶ اندکی کاهش یافت زیرا برخی دهقانان به کشت محصولات با سود بیشتر روی آوردند. میان درآمد دهقانان ثروتمند و کشاورزان کمتر موفق، فاصله ای به وجود آمده و در نتیجه، در برخی مناطق بین آنها اصطکاکهایی روی داده است.

به برکت اصلاحات، تولید صنعتی به سرعت (با آهنگ متوسط ۱۲ درصد در سال) افزایش یافته و از بیکاری به میزان قابل توجهی کاسته شده است. اما همزمان با این امر، در یک سلسله از مناطق اهداف برنامه تحقق نیافته، انضباط مالی مختل شده و بازده تولید و کیفیت کالاها تنزل

همانگونه که در شماره های گذشته گزارش دادیم، سیزدهمین کنگره حزب کمونیست چین در روزهای ۲۵ اکتبر تا اول نوامبر ۱۹۸۷ در پکن برگزار شد. این کنگره با جمع بندی تجارب مرحله نوین رشد سوسیالیسم از پلنوم کمیته مرکزی در دسامبر ۱۹۷۸ بدین سو، بر اصلاحات اقتصادی، اصلاحاتی در ساختار سیاسی را نیز افزود و با اتخاذ تصمیماتی پیرامون گزینش کادرها در سطح رهبری، گامهایی در جهت تضمین تداوم مشی اصلاحات برداشت. نظر به اهمیت این کنگره، مقاله ای را که درباره آن و توسط اوگنی سواستیانف نوشته شده است، از شماره ۴۶ سال ۱۹۸۷ هفته نامه شوروی "عصر جدید" در این شماره درج می کنیم.

سیزدهمین کنگره حزب کمونیست چین، که اخیرا در پکن برگزار شد، توجه گسترده ای به خود معطوف کرد. در حدود ۲۰۰ خبرنگار خارجی برای گزارشی از جلسات کنگره به چین رفتند. طبق معمول، از هیات های خارجی دعوت به عمل نیامده بود. اگر این رسم اجرا نمی شد، احتمالا شمار بسیار بیشتری میهمان در کنگره حضور می یافتند.

اینکه یک کنگره حزب کمونیست چین در سطح جهان علاقه زیادی به خود جلب کند تعجب آور نیست. اولاً، چین قدرت بزرگی است که تأثیر آن بر امور جهانی همچنان رو به افزایش است. هر رویداد ادیاسی در چین، و به ویژه یک کنگره حزب حاکم آن، قطعا در سطح جهان بازتاب می یابد. ثانیاً حزب کمونیست چین با داشتن تقریباً ۴۶ میلیون عضو، بزرگترین حزب کمونیست جهان است.

چشم انداز جنبش بین المللی کمونیستی به مثابه یک کل، به حد نه چندان کمی وابسته به مشی اتخاذ شده از سوی حزب کمونیست چین است. همچنین روند اصلاحات گسترده ای که هم اینک در این کشور در دست اجرا است نیز افزایش توجه به گردهمایی کمونیستهای چین را توضیح می دهد. امروز چین آزمایشگاه بزرگی است که در آن تلاش زیادی در جستجوی راههای موثر ارتقای اقتصاد، مناسبات اجتماعی و نظام

که نه بر اهرمهای مستقیم اجرایی، بلکه بر تاثیرگذاری بر عوامل تعیین کننده در کل اقتصاد متکی است - م، مدیریت غیرمستقیم و برنامه ریزی مبتنی بر مبادله کالا و قانون ارزش مبدول می شود.

مبنای همکاری

همانگونه که در بالا ذکر شد، چین در اواخر دهه ۷۰ اجرای اصلاحات را آغاز کرد. باید در این رابطه اذعان داشت که تاچندی پیش، یعنی تا پلنوم ۱۹۸۵ کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی، به بسیاری از تجربه ها و اصلاحات معین در اقتصاد چین، در اتحاد شوروی تا حدی با بدبینی نگریسته می شد. این، ناشی از اصطکاک در روابط شوروی - چین و این واقعیت بود که اقتصاد شوروی با شیوه های دیگری اداره می شد.

وضعیت، پس از کنگره ۲۷ حزب کمونیست اتحاد شوروی، در مرحله بالاتری از رشد قرار دارد. اما تفاوت در شیوه های سیاست اقتصادی دیگر نمی تواند دلیلی برای دوری میان ح. ک. ا. ش و حزب کمونیست چین باشد. برعکس، هر دو حزب می خواهند سوسیالیسم را در کشور خود به سطح بالاتری ارتقا دهند، و این اشتراک اهداف، مبنای مستحکمی برای همکاری، مطالعه تجارب یکدیگر و کمک متقابل تشکیل می دهد. هر موفقیت هر یک از دو کشور، توان مشترک نظام سوسیالیستی را افزایش می دهد و سوسیالیسم را در انتظار مردم در سراسر جهان، جذاب تر می کند.

در گردهایی کمونیستهای چین مکرراً گفته شد که در جهان کنونی هیچ کشوری نمی تواند در پشت درهای بسته به گونه ای موثر رشد کند. این به ویژه در مورد چین صادق است. در کنگره گفته شد تنها با جذب تکنولوژی و سرمایه از خارج چین می تواند "تدریجاً فاصله میان خود و کشورهای صنعتی شده را کاهش دهد."

کنگره، اشکال ویژه ای از گسترش همکاری با سایر کشورها را تعریف کرد. بطور مشخص، پیوندهای تجاری قرار است هم با کشورهای صنعتی و هم با کشورهای رشد یابنده گسترش یابد. آنچه قابل ذکر است، این است که رهبران چین درصددند حوزه هایی اقتصادی ایجاد کنند که در آن سرمایه گذاران خارجی از مزایای ویژه ای برخوردار خواهند شد.

همکاری با شرکتهای خارجی، عرصه ای است که در آن سایر کشورهای بقیه در صفحه بعد

تئوریک نشان داده است که سوسیالیسم را نمی توان تنها با تکیه بر شور و شوق با دستور دادن ساخت، که مالکیت را نمی توان به تمامی اجتماعی کرد، که نباید قوانین تولید کالا را نقض و تولیدکنندگان کوچک را از آن حذف نمود.

کنگره بار دیگر تاکید کرد ایجاد مکانیزمی اقتصادی که برنامه ریزی و بازار را تلفیق کند، یعنی به مکانیزمی برای "کنترل بازار و سمت گیری اقتصاد به سوی بازار" تبدیل شود، همچنان سمت اصلی دگرگونی جامعه را تشکیل خواهد داد. حزب ضروری می داند اقتصاد چند ساختاری چین را همچنان با حفظ مواضع تعیین کننده مالکیت عمومی، گسترش دهد، و به طور مشخص به تشویق تعاونی ها و سایر اشکال فعالیت اقتصادی خصوصی در شهر و روستا بپردازد.

هدف، تشویق رشد سریع تر رفاه آنهایی است که با وظیفه شناسی به کار مشغولند و مزارع یا کسب و کار خود را مطابق با قانون اداره می کنند. در عین حال نباید اجازه داد تضاد فاحشی میان رفاه و فقر ایجاد شود. همچنین توجه زیادی به سمت گیری واحدهای دولتی به سوی بازار از طریق گذار به هدایت ماکرواکنومیک (تمام اقتصادی - نوعی از کنترل اقتصادی

در کنگره تاکید شد مرحله آغازین سوسیالیسم، دوره ویژه ای در چین است، کشوری آسیایی که در بطن نیروهای مولده عقب مانده، جامعه ای نوین می سازد (چین هنوز به لحاظ نسبت درآمد ناخالص ملی به جمعیت، در یکی از آخرین رده های جهان است). در گزارش آمده است مرحله آغازین سوسیالیسم که در دهه ۵۰ با به پایان رسیدن اجتماعی شدن مالکیت خصوصی ابزار تولید آغاز شد، حداقل ۱۰ سال به طول خواهد انجامید.

اگر چنین نتیجه گیری ای پیش از این، مثلاً در اواخر دهه ۵۰ گرفته می شد، و اگر حزب کمونیست چین در سیاست خود پیوسته این نتیجه گیری را رهنمون قرار می داد، چین دچار پدیده های منفی ایجاد شده توسط تلاشها جهت پیشی گرفتن از جریان رویدادها و نیز ناهنجاریها در عرصه های اقتصادی و سیاسی ("چش بزرگ به پیش"، "کمون ها" و "انقلاب فرهنگی") نمی شد. شاید نتیجه گیری فوق الذکر کنگره ۱۲ در کشورهای سوسیالیستی دیگر، به ویژه در آسیا، که شرایط مشابه چین است، مورد توجه قرار گیرد.

حزب کمونیست چین با پیروی از نتیجه گیری خود در مورد مرحله آغازین سوسیالیسم، روشهای مناسب را در رشد برگزیده است. حزب به لحاظ

زندگینامه کوتاه زائو زیانگ، دبیرکل حزب کمونیست چین

پلنوم دوم نوامبر کمیته مرکزی حزب کمونیست چین، زائو زیانگ را به سمت دبیر کل کمیته مرکزی حزب برگزید. زائو زیانگ در سال ۱۹۱۹ در استان هنان متولد شد. وی در ۱۸ سالگی، هنگامی که هنوز تحصیل می کرد، به مبارزه انقلابی به رهبری حزب کمونیست چین پیوست و در سال ۱۹۳۸ به عضویت حزب پذیرفته شد. او به مدت بیش از ۱۰ سال، هنگام جنگ مقاومت در برابر اشغالگران ژاپنی و جنگ آزادیبخش، در راس یک کمیته بخش و سپس یک کمیته منطقه حزب در مرکز چین قرار داشت.

زائو زیانگ در اوایل دهه ۶۰ دبیر اول کمیته استان گوانگ دونگ حزب و عضو دبیرخانه دفتر کمیته مرکزی برای مرکز و جنوب چین بود.

او در جریان "انقلاب فرهنگی" آماج سرکوب قرار گرفت و به کارگری در یک کارخانه گماشته شد. زائو زیانگ در سال ۱۹۷۱ به کار حزبی بازگشت و سمت های عالی رتبه ای در منطقه خودمختار مغولستان داخلی و استانهای گوانگ دونگ و سچوان به عهده گرفت. وی در این دوره، کمیسر سیاسی در منطقه نظامی گوانگ زو و کمیسر اول سیاسی در منطقه نظامی چنگ دوی ارتش رهایی بخش خلق چین بود.

زائو زیانگ در اوت ۱۹۷۷ به عنوان عضو علی البدل و دو سال بعد به عنوان عضو دفتر سیاسی حزب برگزیده شد. وی در سال ۱۹۸۰ به عضویت کمیته دائمی دفتر سیاسی (که جمعی از میان اعضای دفتر سیاسی است و تصمیماتی پیرامون مسائل روز و میرم را بر عهده دارد) انتخاب گردید. وی در همان سال به نخست وزیر برگزیده شد. در سال ۱۹۸۱ زائو زیانگ عهده دار سمت معاون صدر کمیته مرکزی حزب کمونیست چین گردید. وی در ژانویه ۱۹۸۷ به عنوان دبیر کل موقت کمیته مرکزی حزب و در کنگره ۱۲ به عنوان دبیر کل انتخاب شد.

انحراف چپ تشکیل می دهد که برداشتی تنگ نظرانه و دکماتیک از مارکسیسم ارائه داده، با اصلاحات مخالفت می ورزد. تاکید شد با انحرافات نه از طریق کارزارهای سیاسی، به گونه ای که گاه در گذشته انجام می شد، بلکه از طریق "آموزش مثبت و انتقاد اصولی" مقابله خواهد شد.

مسائل حزب کمونیست چین که موانع ایدئولوژیک در راه اصلاحات می آفریند، مشابه با مسائل سایر کشورهای سوسیالیستی، از جمله اتحاد شوروی، که آنها نیز دست اندرکار اصلاحاتند، می نماید.

دومین نتیجه گیری، معیارهای فعالیت حزبی سیاسی را تعریف می کند. در گزارش کمیته مرکزی آمده است: "نقش سیاست و فعالیت این یا آن حزب چین، اعم از مثبت یا منفی، در دراز مدت توسط این امر تعیین می شود که سیاست و فعالیت آن حزب به رشد نیروهای مولد خلق چین یاری می رساند یا نه."

گزارش می افزاید رشد نیروهای مولده، "وظیفه بلافصل و مهمترین وظیفه" حزب کمونیست چین است، و هر چه به تحقق آن کمک کند، "در خدمت منافع حیاتی خلق است و از این رو سوسیالیسم آن را ایجاب می کند و مجاز می شمارد." زائو زیانگ خاطرنشان کرد عدم کاربست این معیار و ارزش گذاری روندها بر اساس اصول مجرد و الگوهای تخیلی، تنها می تواند مارکسیسم را بی اعتبار کند.

شمول این نتیجه گیری از حدود چین فراتر می رود، اما البته کاربست های خود ویژه چینی دارد. در دهه های ۶۰ و ۷۰، حزب کمونیست چین سیاست تشدید مبارزه طبقاتی را دنبال می کرد و در واقع، به منافع تولید و نیازهای مادی مردم بی توجه بود.

نتیجه گیری سوم، مرحله کنونی رشد چین را تعریف می کند. در گزارش آمده است: "چین هم اکنون مرحله آغازین سوسیالیسم را از سر می گذراند. در کشورها، سوسیالیسم از یک جامعه نیمه فئودال - نیمه مستعمره فرا روئیده است، و ما از لحاظ سطح رشد نیروهای مولده خود بسیار عقب تر از کشورهای صنعتی سرمایه داری قرار داریم. این شرایط ما را و می دارد مرحله آغازینی نسبتاً طولانی از رشد بگذرانیم که در جریان آن باید کشور را صنعتی و تولیدیلا صرفه، اجتماعی و مدرنیزه کنیم، یعنی به کاری مبادرت ورزیم که بسیاری از سایر کشورها در شرایط سرمایه داری انجام داده اند."

سيزدهمین کنگره...

بقیه از صفحه قبل
سویالیستی می‌توانند از تجربه چین بسیاری نکات آموزنده برای خود فراگیرند. این همکاری شامل اقدام به پروژه‌های مشترک و حوزه‌های ویژه اقتصادی، کشایش راهپایی برای صدور کالاهای آماده به کشورهای صنعتی سرمایه‌داری و حل و فصل مسائل مربوط به انتقال تکنولوژی پیشرفته است.

اصلاح ساختار سیاسی

در کنگره، اصلاح ساختار سیاسی جامعه، جنبه‌ای مهم از فعالیت حزب کمونیست چین در مرحله کنونی توصیف شد. هدف دراز مدت این رقم، "ایجاد نظام سیاسی سویالیستی و پویایی با دموکراسی به حد عالی رشد یافته، قانونیت و نظام کامل و بازده بالا" است.

در گزارش آمده است چین باید در نهایت دموکراسی‌ای پیشرفته‌تر و موثر از کشورهای سرمایه‌داری بسازد. این امر به معنای تقلید از الگوهای غربی نیست. هدف، رشد دموکراسی سویالیستی با خصوصیات چینی است.

اسناد کنگره خاطرنشان می‌کنند که اصلاح ساختار سیاسی در آینده نزدیک دارای اهداف محدودی خواهد بود و باید با مراقبت، کام به کام، تحت هدایت کامل، بدون وقفه و تضمین شده اجرا شود تا ثبات مختل نشده، وحدت حزب با مانع مواجه نگردد. اما علیرغم این محدودیت‌ها، کنگره طیف گسترده‌ای از اصلاحات فراگیر دارای خصلت سیاسی را مدنظر قرار داد.

آنچه قابل ذکر است، تصمیماتی است که مسئولیت‌های ارگانهای حزب و دولت را دقیقاً تعیین می‌کند. زائو زیانگ این تدابیر را "محور اصلاح ساختار سیاسی" خواند. در کنگره گفته شد که حزب باید فعالیت خود را در چارچوب قانون اساسی و سایر قوانین انجام دهد و برنامه‌های خود را از طریق انجام کار توضیحی در سازمانهای حزبی به تصمیمات دولتی تبدیل کند.

البته تصمیمات کنگره در تعیین حدود مسئولیت‌های ارگانهای حزب و دولت فعلاً تنها یک خطر امنست و تدوین تدابیر مشخص، هنوز امری مربوط به آینده است.

تجدید سازماندهی ارگانهای دولتی که از سالها پیش به اجرا درآمده، اما تا کنون به تغییرات اساسی نینجامیده است، ادامه خواهد یافت. کنگره، توجه زیادی به بهبود

نهادهای دموکراسی سیاسی سویالیستی، و به ویژه مجامع نمایندگان خلق معطوف داشت.

اصلاحات سیاسی از حزب کمونیست چین آغاز خواهد شد. کنگره تصمیم گرفت که نظام رهبری جمعی و سانترالیسم دموکراتیک از بالا تا پایین اصلاح شود. از هم اکنون، در انتخابات برای گزینش هر مقام در همه ارگانهای حزبی، از جمله کمیته مرکزی، بیش از یک کاندیدا نامزد خواهند شد.

خود کنگره، گواهی بر پیشرفت واقعی در دموکراتیزه کردن زندگی حزبی بود. کنگره در فضایی از علنیت برگزار شد.

برنامه سیاست خارجی

ناظران خارجی با بی‌صبری ویژه‌ای منتظر انتشار برنامه سیاست خارجی کنگره بودند. برنامه‌ای که انتشار یافت، تا حدی خلاصه است و تنها چند پاراگراف را شامل می‌شود، اما محتوای آن امیدبخش است. رهبری چین تأکید کرد که "با پایداری به دنبال کردن سیاست خارجی صلح‌جویانه و مستقل بر مبنای پنج اصل همزیستی مسالمت‌آمیز، و برقراری

روابط دوستی و همکاری با همه کشورها ادامه خواهد داد."

کنگره، از توافق شوروی - آمریکا درباره موشکهای برد متوسط و کوتاه و بهبود فضا در مناسبات شرق و غرب استقبال کرد. گزارش کنگره فاقد جملاتی درباره "برخورد میان دو ابر قدرت (اتحاد شوروی و ایالات متحده - نویسنده) برای کسب برتری در جهان" و "سه مانع" در روابط چین و شوروی بود که سابقاً تکرار می‌شد. در ابیتی که در این موارد نشان داده شد چشمگیر است، هر چند یک سخنگوی عالی‌رتبه رهبری چین در مصاحبه‌ای خاطرنشان کرد، "انتظار نمی‌رود در سیاست خارجی چین تغییرات بزرگی روی دهد."

بنابر این می‌توان چنین نتیجه گرفت که به نظر می‌رسد اختلافات در برخورد چین و شوروی به مسائل جهانی باقی خواهد ماند. این امر قبل از هر چیز شامل مسئله افغانستان و کامبوج است. اما این نیز روشن است که مشی عمومی سیاست خارجی چین مطابق با منافع حیاتی صلح و سویالیسم است. همچنین سیاست مدرنیزه کردن حزب، نمایانگر علاقه کمونیست‌های چین به رفع تشنج، خلع سلاح، حل و فصل

اختلافات و روابط عادی با همه کشورهاست.

همچنین شایان ذکر است که حزب کمونیست چین، همانگونه که از اسناد کنگره برمی‌آید، در سطح درک تئوریک از مسائل که تا کنون بدان رسیده است، متوقف نخواهد ماند. زائو زیانگ تأکید کرد بسیاری از جنبه‌های سیاست، خطوط راهنمای سیاسی و تئوریک حزب نیازمند اصلاح بیشتر است. وی گفت: "شناخت ما از تضادهای تکامل و جنبه‌های ماهوی دوره کنونی، ناکامل و سطحی‌اند." رهبر چین با تأکید از تئورسین‌ها خواست در مطالعات خود از این شعار پیروی کنند: "بگذار صد گل بشکفت و صد مدرسه رقابت کنند."

ترکیب ارگانهای رهبری حزب توسط کنگره به میزان قابل توجهی تغییر یافت. اما پیش‌کوتان همچنان انجام وظیفه خواهند کرد. به عنوان نمونه، به گفته یک سخنگوی مرکز مطبوعاتی کنگره ۱۲، دنگ شیائوپینگ در امور حزبی و دولتی نقش مهمی ایفا خواهد کرد.

کمونیست‌های چین و همه مردم کشور برای تحقق تصمیمات کنگره کارهای زیادی در پیش‌رو دارند.

کنگره حزب کمونیست فرانسه

شماره بیست و ششمین کنگره حزب کمونیست فرانسه از این فراتر است:

"مبارزه، اتحاد، یک حزب کمونیست نیرومند - برای عدالت، آزادی، صلح برآمده آینده برای فرانسه."

حزب کمونیست فرانسه گفت: "در حزب ما بحث، آزاد رفیقانه و سازنده است. به هم گوش می‌دهیم و احترام می‌گذاریم همه به حساب می‌آیند و اگر توافقی حاصل نشود، تصمیم با اکثریت آرا گرفته می‌شود. تصمیم را همه اجرا می‌کنند، در حالی که هر کس می‌تواند نظر خود را حفظ و ابراز کند." وی بار دیگر تأکید کرد جایی برای کوشش جهت سویال دموکراتیزه کردن حزب کمونیست فرانسه وجود ندارد.

جمهوری را نبرد سیاسی بزرگی خواند که حزب باید طرف ماههای آینده نیروی خود را بر آن متمرکز کند. وی گفت تلاش پیرو و ژوکین عضو سابق کمیته مرکزی که از حزب اخراج شده است، برای طرح خود به عنوان کاندید رئیس جمهوری، در حزب کمونیست فرانسه طرفداری ندارد. حزب بطور یکپارچه از آندره لاژوانی کاندیدای خود برای ریاست جمهوری حمایت می‌کند.

مارش درباره اصول سازمانی

بیست و ششمین کنگره حزب کمونیست فرانسه هفته گذشته در پاریس برگزار شد. دستور کار کنگره، بررسی گزارش کمیته مرکزی و تصویب برنامه جدید حزب بود. همچنین یک سلسله طرح قطعنامه مورد بحث کنگره قرار گرفت.

ژرژ مارش دبیر کل حزب گزارش کمیته مرکزی را به کنگره ارائه کرد. وی گفت حزب کمونیست فرانسه در برابر سیاست سرمایه که برای این کشور ۳/۵ میلیون بیکار به ارمغان آورده است، برای کردآوری اکثریت مردم مبارزه می‌کند. هدف این مبارزه، سیاسی متفاوت، قدرتی متفاوت و جامعه‌ای متفاوت در فرانسه است.

در آستانه کنگره، صدها هزار کمونیست فرانسوی در بحث پیرامون اسناد در دستور کنگره شرکت کرده هزاران پیشنهاد تکمیلی پیرامون آنها ارائه نمودند. طرح برنامه جدید حزب، خواستار یک سلسله اقدامات مهم نظیر اصلاح نظام مالی و گسترش بخش عمومی و ملی شده اقتصاد شده است.

مارش انتخابات آتی ریاست

لغو انتخابات در هائیتی

یک قربانی حملات چنایتکارانه طرفداران دوآلیه به حوزه‌های رای گیری

طرفداران دوآلیه دیکتاتور سرنگون شده هائیتی با حمله به حوزه‌های انتخاباتی و کشتار حدود ۲۰ تن از مردم، باعث لغو انتخابات رئیس جمهوری و پارلمان در این کشور شدند. تا چند روز پس از روز انتخابات لغو شده (۲۹ نوامبر)، برپورت اوپرنس پایتخت هائیتی همچنان جو رعب و وحشت حاکم بود. ایوزیسیون هائیتی، یورش ارتجاع را یک کودتای ضد خلقی نامید. یک رهبر ایوزیسیون گفت ارتش هائیتی در جلوگیری از انتخابات با طرفداران دوآلیه همدستی کرده است.

پیر و زی مبارزان در شبلی

رزمندگان جبهه میهنی مانوئل رودریگز در شبلی در تاریخ اول سپتامبر سال جاری، کارلوس کارنو سرنگ ارتش پینوشه را به اسارت خود درآوردند و اعلام کردند فقط در صورت توزیع محموله‌ای بزرگ از کالاهای ضروری و دارو در محلات فقیرنشین سانتیاگو، وی را آزاد خواهند کرد. رژیم پینوشه ناچار شد به این خواست کردن نهد. بدنبال این پیروزی، جبهه مانوئل رودریگز که از چریکهای کمونیست، سوبالیست، مسیحی و غیر حزبی تشکیل شده است، سرنگ کارنورا در نقطه‌ای از برزیل آزاد کرد. این جبهه اعلام کرده است مصمم است نقشه‌های پینوشه برای سفت قدرت از طریق یک رفرااندوم قلابی در سال ۱۹۸۸ را نقش بر آب کند.

اعتصاب عمومی در بولیوی

به دعوت اتحادیه‌های کارگری بولیوی، در این کشور یک اعتصاب عمومی و سراسری برگزار شد. اعتصاب، حمل و نقل هوایی و راه آهن را متوقف کرد. بسیاری از کارخانجات از کار بازایستادند. در سراسر کشور معلمان در اعتصاب شرکت کردند. خواست اعتصاب کنندگان، افزایش حداقل دستمزد مطابق با نرخ تورم بود. در حال حاضر، حداقل دستمزد در بولیوی در حدود ۲۵ دلار در ماه است. اتحادیه‌های کارگری خواهان ۱۰ برابر شدن این حداقلی شده‌اند.

انتخاب دکتر نجیب به ریاست جمهوری افغانستان

نجیب در سخنان پایانی خود در لویه جرگه پیشنهادهای سازنده جدیدی برای دور آتی مذاکرات با پاکستان ارائه کرد. وی اعلام نمود دولت افغانستان آتش بس یکجانبه را که در حدود یک سال پیش اعلام شد، تا ۲۴ تیرماه ۱۳۶۷ تمدید خواهد کرد. وی همچنین گفت فراخواندن نیروهای شوروی از افغانستان، به جای ۱۶ ماه می‌تواند در ۱۲ ماه انجام گیرد.

دهدا نخست وزیر کامبوج و سپهانوک

کامبوج باید از راه سیاسی حل و فصل شود. دربند دوم تاکید شده است که خلق کامبوج خود باید مسئله را از طریق مذاکرات همه طرفه‌ای درگیر حل کند تا جنگ پایان یابد و "کامبوجی صلح جو، مستقل، دموکراتیک، حاکم بر سرنوش خود، بیطرف و غیر متعهد" ایجاد شود. در بند سوم، طرفین خواستار فراخواندن یک کنفرانس بین المللی شده‌اند، با این هدف که برای اجرای موافقت نامه، و نیز برای استقلال کامبوج و صلح و ثبات در جنوب خاوری آسیا تضمین بوجود آید.

ائتلاف مخالف در کامبوج از طرفداران سپهانوک، "خرهای سرخ" که مورد حمایت چین قرار دارند و نیز "جبهه آزادیبخش ملی خلق خمر" که طرفدار غرب است، تشکیل شده است. ویتنام و اتحاد شوروی از گفتگوهای هون سن و سپهانوک استقبال کرده‌اند، اما چین و "خرهای سرخ" سکوت خود را در این باره نشکسته‌اند.

لویه جرگه (جرگه بزرگ) در روز دوشنبه ۹ آذر ماه، دکتر نجیب را به سمت رئیس جمهور جمهوری دموکراتیک خلق افغانستان برگزید. همه نمایندگان لویه جرگه، عالی‌ترین ارگان تصمیم‌گیری در افغانستان، که شمار آنها به ۱۵۰۰ می‌رسید، به انتخاب نجیب رای دادند. لویه جرگه همچنین به اتفاق آرا قانون اساسی جدید افغانستان را تصویب کرد.

در روز جمعه چهارم دسامبر، دور نخست مذاکرات مهم هون سن نخست وزیر کامبوج و نور دوم سپهانوک نماینده ائتلاف ایوزیسیون این کشور در نزدیکی پاریس به پایان رسید. در پایان این گفتگوها اعلام شد طرفین خواهان حل سیاسی مسئله کامبوج اند. در پایان نخستین دیدار نمایندگان دولت و ایوزیسیون کامبوج، بیانیه مشترکی انتشار یافت که در آن، آمادگی طرفین برای یافتن راه حل مسئله کامبوج از طریق مذاکره و با شرکت همه طرفه‌ای درگیر مورد تاکید قرار گرفته است.

هون سن و سپهانوک در سال ۱۹۸۸ برای بار دوم در فرانسه و سپس برای سومین بار در پیونگ یانگ پایتخت کره دموکراتیک دیدار خواهند داشت. طرفین، موافقت خود را با تشکیل یک کنفرانس بین المللی صلح اعلام کردند.

در بند اول بیانیه مشترک آمده است مسئله

رفراندوم در لهستان

پاسخ "آری" دهند. این تصمیم برای جلب مشارکت فعال مردم در رای گیری اتخاذ شد، و موفق نیز بود، زیرا دو سوم واجدین شرایط در همه پرسی شرکت جستند. برای مقایسه، کافی است نمونه سوئیس را در نظر آوریم که با وجود سنتی طولانی در برگزاری رفراندوم، به طور متوسط تنها ۴۲ درصد مردم در همه پرسی‌ها شرکت کردند.

شمار آرای "آری" در رفراندوم لهستان به نیمی از واجدین شرایط نمی‌رسد. اما موضوع رفراندوم، نه خود اصلاحات، بلکه آهنگ انجام آن بود. دولت لهستان اعلام کرده است اصلاحات به هر حال انجام خواهند گرفت، اما در نتیجه همه پرسی برنامه اجرای سریع آن که دوره دو یا سه ساله‌ای از محرومیت‌های ناگزیر برای مردم بدنبال داشت، معوق خواهد ماند.

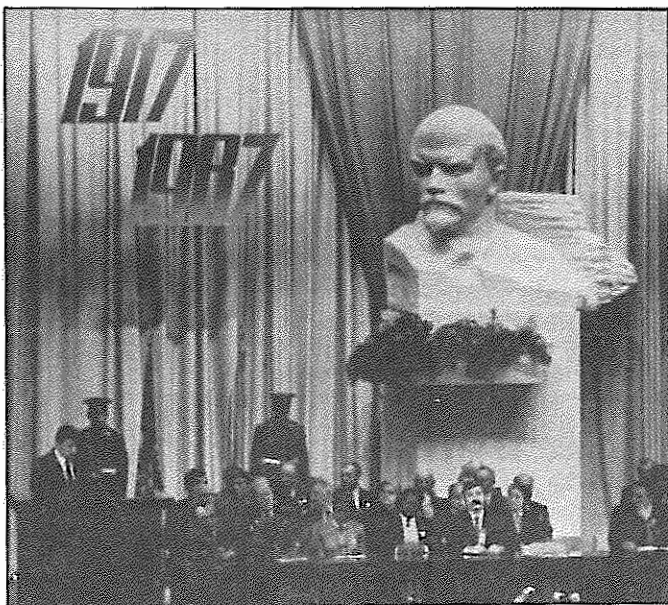
تظاهرات گسترده دانشجویان در ونزوئلا

رهبران دانشجویان گردید. در کاراکاس، پلیس محوطه دانشگاه پایتخت ونزوئلا را محاصره کرده است. علیرغم ممنوعیت ورود پلیس به محوطه، افراد پلیس وارد دانشگاه شدند. شهر نویدادر غرب کشور که اعتراض از آنجا آغاز شد، در کنترل ارتش و "گارد ملی" است. به گزارش یک سازمان دانشجویی، ۵۰ دانشجو در بازداشت پلیس به سر می‌برند.

مانتکونه که در شماره ۱۸۴ نشریه گزارش دادیم، در روز ۲۹ نوامبر در لهستان یک همه پرسی درباره مجموعه اصلاحات پیشنهاد شده از سوی دولت این کشور انجام گرفت. در این همه پرسی ۱۷۶۲۸۴۸۲ نفر یعنی ۶۷/۲۲ درصد واجدین شرایط شرکت کردند. به سؤال نخست در مورد اصلاحات اقتصادی، ۱۱۶۰۱۹۷۵ نفر، یا به عبارتی ۶۶/۰۴ درصد شرکت کنندگان در رای گیری پاسخ مثبت دادند. سؤال دوم در مورد دموکراتیزه کردن زندگی سیاسی با پاسخ مثبت ۱۲۱۲۷۶۲۱ نفر، یعنی ۶۹/۰۲ درصد شرکت کنندگان روبرو شد.

این بدان معنی است که دو سوم شرکت کنندگان به برنامه‌های دولت رای مثبت داده‌اند. اما پارلمان لهستان هنگام تصویب قانون همه پرسی مقرر داشت نتیجه رفراندوم تنها زمانی حکم قانون را خواهد داشت که بیش از نیمی از واجدین شرایط

در طول دو هفته گذشته، تظاهرات دانشجویی گسترده‌ای در ونزوئلا روی داد که به تعلیلی کلیه دانشگاه‌های این کشور انجامید. اعتراضات دانشجویان زمانی آغاز شد که خبر قتل یک دانشجو در بازداشت پلیس منتشر گردید. بدنبال تداوم تظاهرات اعتراضی دانشجویان و درگیری‌های متعدد با پلیس که منجر به قتل سه دانشجوی دیگر شد، خائیم لوسینچی رئیس جمهور ونزوئلا ناچار به ملاقات با

در شماره‌های گذشته نشریه گزارش‌هایی در مورد جشن‌های بزرگداشت هفتادمین سالگرد انقلاب اکبر و متن سخنرانی دبیر اول کمیته مرکزی سازمان در گردهمایی نمایندگان ۱۷۸ حزب و سازمان کمونیست و ترقیخواه درج کردیم. عکس فوق در کنار دیگر مدعوین، رفیق فرخ نکندار دبیر اول کمیته مرکزی را که از سوی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در مراسم بزرگداشت هفتادمین سالگرد انقلاب اکبر شرکت کرده بود، در یکی از اجلاس‌های این جشن نشان می‌دهد.

برای اشتراك نشریات «کار» و «اکثریت» در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراك، تمبر پستی و یارسید بانکی پرداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:

اروپا	دیگر نقاط
بهای اشتراك	بهای اشتراك
نشریه «کار»:	نشریه «کار»:
شش ماهه	شش ماهه
یک ساله	یک ساله
۱۴ مارک	۱۶ مارک
۲۷	۳۰

اروپا	دیگر نقاط
بهای اشتراك	بهای اشتراك
نشریه «اکثریت»:	نشریه «اکثریت»:
سه ماهه	سه ماهه
شش ماهه	شش ماهه
یک ساله	یک ساله
۳۳ مارک	۳۶ مارک
۶۴	۷۰
۱۲۵	۱۳۸

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)

AKSARIYAT
NO. 186
MONDAY, 7 DEC, 87

آدرس:
Address: RUZBEH
POSTFACH 1810
5100AACHEN
W. GERMANY

حساب بانکی:
AUSTRIA - WIEN
BAWAG
(BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT)
NR. 02910701.650
DR. GERTRAUD ARTNER

با جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید

رهبران جنبش کارگری، دهقانی و دانشجویی پاکستان:

جنگ ایران و عراق باید پایان یابد

بنا به گزارش روزنامه پاکستانی آمن مورخ ۲۲ آبان، رهبر فدراسیون کارگران پاکستان "دکتر اعزاز ندیر"، رهبر کمیته دهقانان سند "پهوتوستانی" و رهبر فدراسیون دمکراتیک دانشجویان "علی حسن چاندیونی" در بیانیه مشترکی جنگ ایران و عراق را مغایر با منافع خلقهای دو کشور و به سود منافع غارتگرانه امپریالیسم آمریکادانستند و خواهان پایان دادن به این فاجعه خونبار شدند.

صادر کنندگان این بیانیه ضمن تاکید بر این نکته که تداوم جنگ موجب حضور نیروی دریایی ارتش آمریکا در خلیج فارس شده، نگرانی خود را از این امر ابراز داشتند.

رهبران نامبرده در بیانیه خود همچنین با اشاره به نقض آشکار دمکراسی در ایران و سرکوب وحشیانه نیروهای سیاسی توسط رژیم جمهوری اسلامی، شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی ایران را بشدت محکوم کردند.

بامیخائیل گارباجف

نیروها و سلاحهای غیرمستهای خود در موقعیت برتر قرار خواهد گرفت. رهبر شوروی پاسخ داد:

"اولاً هم آمریکایی‌ها و هم اروپایی‌ها و هم دیگران باید بدانند اتحاد شوروی قصد حمله به هیچ‌کس را ندارد... از سوی دیگر، واقعیاتی وجود دارند که در چارچوب دیپلومک مقابل ایجاد شده‌اند. عدم تقارن معنی هم در نیروهای مسلح و هم در سلاحها موجود است. ما آماده‌ایم بدون تاخیر بدین امر بپردازیم، پیشنهادهای خود را ارائه کرده‌ایم و منتظریم که ناتو موضع فعال‌تری بگیرد. ما آماده‌ایم در عرصه عمل بدین امر بپردازیم، پشت میز مذاکره بنشینیم و مسائل را حل کنیم."

از گارباجف در مورد امکان امضای قراردادی درباره کاهش، ۵۰ درصدی سلاحهای تهاجمی استراتژیک سؤال شد. وی گفت:

"به نظر من در این مسئله که محور مناسبات شوروی - آمریکا، چشم اندازهای واقعی وجود دارد. کما می‌کنم به دشواری بتوان پیش‌بینی کرد که گفتگوی ما چه روالی طی خواهد کرد و مادردیدار آینده در نتیجه تبادل نظر با پرزیدنت ریگان به کجا خواهیم رسید... ما معتقدیم با وجود دولت کنونی آمریکا... (که تا پایان سال ۱۹۸۸ بر سر کار است...) می‌توان کارهای زیادی انجام داد و در این سمت اصلی خلع سلاح، خلع سلاح هسته‌ای، کام بزرگی به جلو برداشت."

خبرنگار پرسید: "آیا شما معتقدید لغو ابتکار دفاعی در صحنه ۱)

در روز دوشنبه ۲۰ نوامبر، شبکه تلویزیونی ان. بی. سی آمریکا مصاحبه اختصاصی خبرنگار خود را با میخائیل گارباجف که در مسکو ضبط شده بود، پخش کرد. دبیر کل ح. ک. ا. ش. در این مصاحبه، که در آستانه سفرش به ایالات متحده انجام گرفت (گارباجف در روز ۷ دسامبر وارد واشنگتن خواهد شد)، به سؤالات خبرنگاران ان. بی. سی در مورد مهمترین مسائل جهانی و روابط شوروی - آمریکا پاسخ داد. مصاحبه گارباجف در سراسر جهان با استقبال گسترده‌ای مواجه شد و مورد توجه قرار گرفت. در این شماره، بخشهایی از این مصاحبه را از نظر خوانندگان "اکثریت" می‌گردانیم.

گارباجف در این مصاحبه اظهار داشت: "دیدار هفته آینده من از ایالات متحده آمریکا از نظر ما مرحله مهمی در مناسبات شوروی - آمریکا است. این، سومین ملاقات من با پرزیدنت ریگان است. ما باید قراردادی درباره موشکهای برد متوسط و کوتاه امضا کنیم و به تفصیل، به تسلیحات تهاجمی استراتژیک نیز بپردازیم. ما همچنین سایر مسائل جهانی را بررسی خواهیم کرد. خلاصه درباره بسیار چیزها سخن خواهیم گفت."

آینده خلع سلاح

خبرنگار "ان. بی. سی" گفت با پرچیدن سلاحهای هسته‌ای میان برد از اروپا، اتحاد شوروی با توجه به فزونی